

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-223-03

Druk nr 2556
Warszawa, 23 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- Przepisy wprowadzające ustawę -
Prawo celne** wraz z projektami podstawowych
aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa z dnia ..... – Prawo celne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹⁾) art. 610⁵ otrzymuje brzmienie:

„Art. 610⁵. Do wykonania orzeczenia o przepadku towaru jest zobowiązany właściwy organ celny. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W zakresie zobowiązań: powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 201 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, a także opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 139, poz. 1325, Nr 162, poz. 1568 i Nr 217, poz. 2124) stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio.”;

2) w art. 17 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej do zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

3) w art. 154 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 33a i 33b ustawy – Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia ..... – Prawo celne (Dz. U. Nr ..., poz. ...), pod warunkiem, że organ ten wystawi tytuł wykonawczy nie później niż przed upływem 14 dni od dnia wygaśnięcia decyzji lub od dnia doręczenia upomnienia, jeżeli doręczenie to było wymagane.”;

4) w art. 159 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny na żądanie zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2, uchyla zabezpieczenie, jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie został zgłoszony w terminie 30 dni od dnia dokonania zabezpieczenia należności pieniężnej, a w terminie 3 miesięcy od dokonania zabezpieczenia w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 33a i 33b ustawy – Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia ..... – Prawo celne (Dz. U. Nr ..., poz. ...), lub zabezpieczenia obowiązku o charakterze niepieniężnym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2000 r. Nr 26, poz. 319, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2217) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system

zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.³⁾) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) imporcie towarów – rozumie się przez to przywóz towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium państwa nienależącego do Wspólnoty Europejskiej, w tym również w wykonaniu czynności określonych w art. 16,”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) eksporcie towarów – rozumie się przez to potwierdzony przez graniczny urząd celny wywóz towarów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza terytorium Wspólnoty Europejskiej w wykonaniu czynności określonych w art. 2 ust. 1 i 3,”

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przepisach prawa celnego – rozumie się przez to przepisy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.);”

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) na których ciąży obowiązek uiszczenia należności przywozowych w rozumieniu przepisów prawa celnego, również w przypadku, gdy na podstawie odrębnych przepisów importowany towar jest zwolniony od należności przywozowych albo cło na towar zostało zawieszona w części lub w całości albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną, lub”;

3) w art. 6 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W eksporcie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą potwierdzenia przez graniczny urząd celny wywozu towaru poza terytorium Wspólnoty Europejskiej.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) import towarów zwolnionych od należności przywozowych na podstawie przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiają-

cego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.) oraz ustawy z dnia ..... – Prawo celne (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

b) w ust. 1:

- w pkt 4a wyrazy „Kodeksu celnego” zastępuje się wyrazami „prawa celnego”,
- w pkt 4b wyraz „cła” zastępuje się wyrazami „należności przywozowych”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4, 4a i 4b, nie stosuje się, jeżeli na podstawie przepisów prawa celnego powstaje obowiązek uiszczenia należności przywozowych.”;

5) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwoty podatków zostały wykazane nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą podatki w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę podatków w decyzji dotyczącej należności przywozowych.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do naczelnika urzędu celnego, w terminie miesiąca od dnia pobrania podatków, o wydanie decyzji określającej podatek od towarów i usług lub podatek akcyzowy w prawidłowej wysokości.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwot obliczonych podatków, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej.”,

d) w ust. 4 użyty dwukrotnie wyraz „cła” zastępuje się wyrazami „należności przywozowych”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ celny zabezpiecza kwotę podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego jeżeli podatki te nie zostały uiszczone w wypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności przywozowych na podstawie przepisów prawa celnego.”;

6) w art. 11c w ust. 2 wyrazy „Kodeksu celnego” zastępuje się wyrazami „prawa celnego”;

7) w art. 11f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 4 pkt 3 i 4, art. 5 ust. 1 pkt 3 i 3a, art. 6 ust. 7 i 7a, art. 11 oraz w art. 11c-11e stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego dotyczące wymiaru i poboru należności przywozowych, z wyjątkiem przepisów dotyczących ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności przewidzianych w tych przepisach.”,

b) w ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Kodeks celny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „prawo celne”;

8) art. 11g otrzymuje brzmienie:

„Art. 11g. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących odroczenia terminu płatności podatku, z wyjątkiem odroczeń, o których mowa w przepisach prawa celnego, rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, umorzenia zaległości podatkowych i odsetek za zwłokę, zwrotu nadpłaty oraz ulg podatkowych określonych w przepisach Ordynacji podatkowej – w zakresie podatku od towarów i usług jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

9) w art. 11h zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Art. 11h. W przypadku gdy okaże się, że kwota podatków została nadpłacona, podatnikowi nie przysługuje zwrot nadpłaconych podatków, jeżeli kwota nadpłaconego w imporcie.”;

10) po art. 11h dodaje się art. 11i w brzmieniu:

„Art. 11i. Organ celny nie pobiera kwoty należności podatkowych z tytułu importu towarów, gdy suma kwot tych należności i należności przywozowych nie przekracza:

1) w ruchu podróżnych – równowartości kwoty 1 euro,

2) w pozostałych wypadkach – równowartości kwoty 3 euro.”;

11) w art. 15:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

- „3a. Podstawą opodatkowania w imporcie towarów jest wartość celna powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.
- 3b. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością towarów wywiezionych czasowo a wartością celną produktów kompensacyjnych dopuszczonych do obrotu, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością towarów wywiezionych czasowo a wartością celną produktów kompensacyjnych dopuszczonych do obrotu, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.
- 3c. W wypadku gdy przepisy prawa celnego umożliwiają stosowanie kosztów uszlachetniania, powstałych w wyniku procedury uszlachetniania biernego, jako podstawy wymiaru należności przywozowych dla produktu kompensacyjnego dopuszczanego do obrotu, koszty te powiększone o należne cło mogą stanowić podstawę opodatkowania w imporcie towarów. Jeżeli przedmiotem importu są produkty kompensacyjne opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest koszt uszlachetniania powiększony o należne cło i podatek akcyzowy.”,
- b) uchyla się ust. 4,
- c) w ust. 4a wyraz „cła” zastępuje się wyrazami „należności przywozowych”,

- d) w ust. 4c wyrazy „ust. 4, 4a i 4b” zastępuje się wyrazami „ust. 3a-3c, 4a i 4b”,
- e) w ust. 4d wyrazy „ust. 4, 4a i 4b” zastępuje się wyrazami „ust. 3a-3c, 4a i 4b”;
- 12) w art. 16 w ust. 2 wyrazy „ust. 4, 4a-4d i 5” zastępuje się wyrazami „3a-3c, 4a-4d i 5”;
- 13) w art. 19 w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „o której mowa w art. 80 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego”;
- 14) w art. 36:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W imporcie wyrobów akcyzowych podstawą opodatkowania akcyzą jest ich wartość celna powiększona o należne cło. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetnienia biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością towarów wywiezionych czasowo za granicę a wartością celną produktów kompensacyjnych dopuszczonych do obrotu, powiększona o należne cło. W wypadku gdy przepisy prawa celnego umożliwiają stosowanie kosztów uszlachetnienia, powstałych w wyniku procedury uszlachetnienia biernego, jako podstawy wymiaru należności przywozowych dla produktu kompensacyjnego dopuszczanego do obrotu, koszty te powiększone o należne cło mogą stanowić podstawę opodatkowania w imporcie towarów.”,
- b) w ust. 2a wyraz „cła” zastępuje się wyrazami „należności przywozowych”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej,

Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki

Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁶⁾) w art. 32a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kasy są obowiązane realizować wpłaty dokonywane gotówką oraz polecenia przelewu dotyczące należności, do

których stosuje się przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa oraz rozporządzenia nr 2913/92/EWG z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.), w terminie 5 dni roboczych od dnia przyjęcia gotówki lub obciążenia rachunku członka kasy.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Związku Gmin lub tworzących go gmin żydowskich, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących

podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 25 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone

dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Zwalnia się z należności celnych przywózowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących

podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 137 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, może być także osoba, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia ... – Prawo celne (Dz. U. Nr ..., poz. ...), zwanej dalej „Prawem celnym”.”;

2) w art. 141 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.”;

3) art. 147a otrzymuje brzmienie:

„Art. 147a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego.”;

4) w art. 165 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W postępowaniu przed organami celnymi w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2 Prawa celnego, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.”;

5) po art. 166 dodaje się art. 166a w brzmieniu:

„Art. 166a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 90 Prawa celnego.”;

6) po art. 204 dodaje się art. 204a w brzmieniu:

„Art. 204a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 87 Prawa celnego.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁸⁾) w art. 112a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Banki są obowiązane realizować wpłaty dokonywane gotówką oraz polecenia przelewu dotyczące należności, do których stosuje się przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.), w terminie 5 dni roboczych od dnia przyjęcia gotówki lub obciążenia rachunku bankowego posiadacza tego rachunku.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „polski obszar celny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „obszar celny Wspólnoty Europejskiej”,

b) w ust. 2:

– po pkt 3c dodaje się pkt 3d i 3e w brzmieniu:

„3d) współdziałanie przy realizacji Wspólnej Polityki Rolnej,

3e) wykonywanie zadań wynikających z przepisów wspólnotowych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (INTRASTAT),”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym innymi ustawami,”

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) współpraca z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.”

c) w ust. 2a skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami Kodeksu celnego oraz”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Urzędem w rozumieniu rozdziałów 2-13 ustawy jest izba celna wraz z podległymi jednostkami organizacyjnymi.”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a-1g w brzmieniu:

„Art. 1a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) sprawuje nadzór w sprawach, w których właściwe są organy celne,
- 2) współdziała w kształtowaniu polityki celnej państwa,
- 3) realizuje budżet państwa w zakresie ustalonym dla organów celnych,
- 4) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w organach celnych,
- 5) współpracuje z organami celnymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi,
- 6) prowadzi postępowania w sprawach celnych określonych w przepisach odrębnych,
- 7) wykonuje inne zadania określone w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art.1b. Do zadań dyrektora izby celnej należy:

- 1) realizacja polityki celnej państwa,
- 2) sprawowanie nadzoru nad naczelnikami urzędów celnych,
- 3) rozstrzyganie w II instancji w sprawach należących w I instancji do naczelników urzędów celnych,
- 4) rozstrzyganie w I instancji w sprawach celnych określonych w przepisach odrębnych,
- 5) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w podległych jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,
- 6) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,

- 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 1c. Do zadań naczelnika urzędu celnego należy:

- 1) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego,
- 2) dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych,
- 3) dokonywanie wymiaru i poboru podatku akcyzowego,
- 4) dokonywanie wymiaru i poboru podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów,
- 5) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
- 6) wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego,
- 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 8) wykonywanie innych zadań zleconych w przepisach odrębnych.

Art. 1d. 1. Dyrektorzy izb celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów oraz za pośrednictwem naczelników urzędów celnych.

2. Naczelnicy urzędów celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi izby celne i urzędy celne oraz określa ich siedziby,

uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego.

4. Organizację izb celnych i urzędów celnych określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych tworzy jednostki organizacyjne Służby Celnej, w tym Centralne Laboratorium Celne oraz ośrodki szkoleniowe, a także określa ich organizację i zakres działania.

Art. 1e. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z właściwym ministrem może upoważnić, w drodze rozporządzenia, inne organy administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres upoważnienia tych organów oraz miejsca, w których wykonują one zadania organów celnych.

2. Organom administracji państwowej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, przysługują prawa i obowiązki organów celnych.

Art. 1f. 1. Organy administracji publicznej oraz inne państwowe i gminne, powiatowe oraz wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać i nieodpłatnie udzielać organom celnym pomocy technicznej przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady współdziałania organów celnych z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1, oraz zakres ich świadczeń na rzecz organów celnych.

- Art. 1g. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, tworzyć organy opiniodawczo-doradcze w sprawach celnych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, tworząc organy opiniodawczo-doradcze, o których mowa w ust. 1, określi ich nazwę, skład, zakres działania oraz tryb postępowania.”;
- 3) w art. 6e skreśla się wyrazy „Kodeksu celnego”;
- 4) po rozdziale 1a dodaje się rozdziały 1b-1d w brzmieniu:

„Rozdział 1b

Kontrola celna

- Art. 6h. 1. Organ celny może wykonywać wszelkie czynności kontroli celnej, które uzna za stosowne według przepisów prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub – jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią – poza nim.
2. Organ celny może w każdym czasie podejmować czynności z zakresu kontroli celnej wobec towaru znajdującego się na terytorium kraju w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty Europejskiej, zwanej dalej „Wspólnotą”, zgodnie z przepisami prawa.
- Art. 6i. 1. Każda osoba pośrednio lub bezpośrednio uczestnicząca w czynnościach związanych z wymianą towarową jest zobowiązana do dostarczenia organowi celnemu, na jego żądanie, w ustalonych terminach, dokumentów i informacji mających znaczenie dla kontroli celnej,

w jakiegokolwiek formie, jak również do udzielenia niezbędnej pomocy.

2. Na żądanie dyrektora izby celnej banki są zobowiązane udzielać informacji o obrotach i stanach na rachunkach bankowych w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe:

1) przeciwko posiadaczowi rachunku będącemu osobą fizyczną lub

2) o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która to osoba lub jednostka jest posiadaczem rachunku.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać oznaczenie posiadacza rachunku oraz okresu objętego informacją.

Art. 6j. Organy celne mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia organu celnego, okazanego przez funkcjonariusza celnego wraz z legitymacją służbową. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Art. 6k. Każda informacja o charakterze poufnym jest chroniona tajemnicą służbową i nie może być rozpowszechniana przez organ celny bez wyraźnego pozwolenia osoby lub urzędu, który jej udzielił; przekazywanie informacji jest dozwolone w wypadku, gdy organ celny jest do tego

zobowiązany lub upoważniony zgodnie z obowiązującymi ustawami.

Art. 61. 1. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzenia z tego obszaru, organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
  - 2) ustalać tożsamość osób,
  - 3) dokonywać oględzin towarów,
  - 4) kontrolować księgowość,
  - 5) badać towary i pobierać ich próbki,
  - 6) przeprowadzać rewizję celną, w tym z użyciem urządzeń technicznych,
  - 7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu,
  - 8) przeszukiwać osoby i pomieszczenia.
2. Ponadto organ celny może zatrzymać pojazd lub inny środek przewozowy i dokonać kontroli rodzaju paliwa, przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego. W razie stwierdzenia nieprawidłowości organ celny sporządza protokół i przekazuje go właściwym organom.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

Art. 6m. 1. Organ celny może podejmować czynności pozwalające na ustalenie lub zapewnienie tożsamości towaru, jeżeli jest to niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony. W szczególności może nakładać zamknięcia celne, żądać od zgłaszającego opisów, rysunków, zdjęć fotograficznych lub dokonania innych niezbędnych czynności.

2. Zamknięcia celne umieszczone na towarach oraz na środkach transportu mogą zostać usunięte lub zniszczone tylko przez organ celny albo za jego zgodą, chyba że w następstwie nie dających się przewidzieć okoliczności ich usunięcie lub zniszczenie okaże się niezbędne do zapewnienia ochrony towarów lub środków transportu.

Art. 6n. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, rewizji celnej nie podlegają:

1) na zasadzie wzajemności:

a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,

b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych,

c) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane,

- 2) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.

Art. 6o. 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nieprzedstawione lub niezgłoszone, organ celny może przeszukać tę osobę.

2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.
3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.
4. Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ celny wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.

Art. 6p. 1. Czynności kontroli celnej mogą być prowadzone w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością bądź w miejscach, w których mogą się znajdować towary lub dokumenty dotyczące tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w wypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność bądź

przechowuje towary lub dokumenty w lokalu mieszkalnym.

3. Czynności kontroli celnej mogą być przeprowadzane w lokalu mieszkalnym w wypadku uzasadnionego podejrzenia, że znajduje się w nim towar lub dokumenty dotyczące towaru, którego rodzaj lub ilość wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej i który został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty z naruszeniem przepisów prawa. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu stosuje się odpowiednio.
4. Jeżeli kontrolowany posiada oddziały lub zakłady na terenie właściwości innego organu celnego niż właściwy dla siedziby kontrolowanego, do przeprowadzenia czynności kontroli celnej w tym oddziale lub zakładzie upoważniony jest również organ celny właściwy ze względu na siedzibę kontrolowanego.

Art. 6q. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana na jej koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli celnej, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontroli celnej.

Art. 6r. Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego jest zobowiązana do niezwłocznego zawiadomienia organu celnego o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu celnego.

Art. 6s. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki wykonywania czynności kontroli celnej, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów,
- 2) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej, a także osoby zobowiązane do ich przechowywania

– mając na uwadze, w szczególności, zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu przepisów prawa celnego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli celnej bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia:

- 1) wypadki, sposób i tryb prowadzenia przez urzędy celne ewidencji towarów, którym nadano przeznaczenie celne,
- 2) wzory rejestrów, ksiąg, innych dokumentów ewidencyjnych oraz wzory formularzy używanych w toku sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej,
- 3) wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu kontroli celnej.

Art. 6t. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania kontroli celnej oraz nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego i kontroli celnej.

- Art. 6u. 1. W wypadku podejmowania czynności kontroli celnej przesyłek pocztowych, organ celny może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.
2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 6w. W wypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanych z tego obszaru przez podróżnych, organ celny może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej,
- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu,
- 3) przeszukiwać osoby.

- Art. 6x. 1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, organ celny może zatrzymywać środki transportu i podejmować inne czynności kontroli celnej.
2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy celnych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.
  3. Zatrzymywanie środków transportu, innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze, odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:
    - 1) Policji,
    - 2) Straży Granicznej,
    - 3) służb lotniczych i morskich,
    - 4) służb administracji kolei państwowych.
  4. Po zatrzymaniu środka transportu organ celny może w szczególności:
    - 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej pojazdem, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem ust. 5,
    - 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów,
    - 3) sprawdzać zamknięcia celne, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone,
    - 4) przeprowadzać rewizję środków transportu i towarów.

5. Organ celny może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających określić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość co do ich autentyczności.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

Art. 6y. 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, konwój celny, w wypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego,
  - 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celnego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ celny,
  - 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia,
  - 4) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.
2. Organ celny może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami

prawa celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju celnego ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 6z. 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy celnych towarów, w wypadku gdy:

- 1) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny,
- 2) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty wymaga przeładunku,
- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania.

2. W wypadku, o którym mowa w art. 6y ust. 1 pkt 1, organ celny zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.

3. Przepis art. 6y ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 6za. 1. Czynności kontroli celnej, wykonywane poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, są prowadzone po uzyskaniu upoważnienia organu celnego. Upoważnienie powinno określać zakres kontroli celnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 6zb. 1. Funkcjonariusz celny lub pracownik organu celnego, zwani dalej „kontrolującym”, są obowiązani okazać kontrolowanemu upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową lub dowód osobisty, jeżeli kontrolujący nie ma obowiązku posiadania legitymacji.

2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są członkom zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego.

3. W razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 1 i 2, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są pracownikowi lub osobie czynnej w miejscu wszczęcia kontroli celnej.

4. Okazanie upoważnienia osobom, o których mowa w ust. 1-3, jest równoznaczne z zawiadomieniem o rozpoczęciu kontroli celnej.

5. Kopię upoważnienia pozostawia się kontrolowanemu.

6. Kontrolujący może wchodzić na grunt oraz do budynków, lokalu lub innych pomieszczeń.

Art. 6zc. 1. Czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontroli celnej. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobo-

wości prawnej, czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności osób upoważnionych.

2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestnictwa w czynnościach kontroli celnej składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do akt sprawy.
3. W wypadku nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 6zb ust. 2 czynności kontroli celnej dokonywane są w obecności przywołanego świadka, chyba że spełnienie tego warunku uniemożliwiałoby lub znacznie utrudniało wykonywanie czynności kontroli celnej. Świadek nie musi być obecny przy czynnościach kontroli celnej dotyczących przeprowadzenia dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisków lub innych dokumentów.
4. Z czynności kontroli celnej, dokonywanych podczas nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 6zb ust. 2, sporządza się protokół, który niezwłocznie doręcza się kontrolowanemu.

Art. 6zd. 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności kontroli celnej, a w szczególności:

- 1) udostępnić towary, dokumenty lub środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli,
- 2) umożliwić pobranie próbek towarów,
- 3) zapewnić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli, także sporządzone z zastosowania

waniem technik elektronicznego przetwarzania danych, a zwłaszcza dokumenty handlowe, księgowo i finansowe, nawet jeżeli mają one charakter poufny,

- 4) umożliwić sporządzenie kopii dokumentów,
- 5) umożliwić sporządzenie szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych,
- 6) przeprowadzić na żądanie kontrolującego inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli,
- 7) wydać za pokwitowaniem towary lub dokumenty, jeżeli organ celny uzna za niezbędne przeprowadzenie ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli,
- 8) udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli,
- 9) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- 10) przedstawić na żądanie kontrolującego urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów, mających znaczenie dla kontroli celnej, sporządzonych w języku obcym,
- 11) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

2. Obowiązki określone w ust. 1, z wyjątkiem obowiązków wskazanych w pkt 4 i pkt 8, kontrolowany powinien wykonać nieodpłatnie.
3. Kontrolowany jest obowiązany udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli celnej.
4. Osoby upoważnione do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli celnej, wynikających z zakresu wykonywanych czynności lub zadań.
5. Kontrolujący może przesłuchiwać świadków.

Art. 6ze. 1. W trakcie przeprowadzania czynności kontroli celnej kontrolujący sporządza protokoły w szczególności z:

- 1) kontroli dokumentów i ewidencji,
  - 2) zabezpieczenia dokumentów i dowodów rzeczowych,
  - 3) rewizji celnej,
  - 4) przesłuchania świadków,
  - 5) pobierania próbek towarów i ich badania.
2. Kontrolujący obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołów.
  3. Protokoły, o których mowa w ust. 1, podpisują kontrolujący i osoby obecne przy czynnościach kontroli celnej. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej odmówi podpisania

protokołów, kontrolujący jest obowiązany umieścić w protokołach odpowiednią adnotację.

4. Osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej może, w terminie 7 dni od zapoznania jej z treścią protokołów, zgłosić zastrzeżenia.

Art. 6zf. 1. Z przeprowadzonych czynności kontroli celnej sporządza się protokół pokontrolny.

2. Protokół pokontrolny powinien zawierać:

- 1) wskazanie kontrolowanego,
- 2) wskazanie osób kontrolujących,
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli celnej,
- 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia czynności kontroli celnej,
- 5) opis dokonanych ustaleń,
- 6) przedstawienie dowodów,
- 7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

3. Kontrolujący obowiązany jest zapoznać kontrolowanego z treścią protokołu pokontrolnego.

4. Protokół pokontrolny podpisuje kontrolujący wykonujący czynności kontroli celnej oraz kontrolowany.

5. Jeżeli kontrolowany odmówi podpisania protokołu pokontrolnego, kontrolujący obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.

6. Jeżeli kontrolowany nie był obecny przy wykonywaniu czynności kontroli celnej, kontrolujący obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.

7. Protokół pokontrolny sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza się kontrolowanemu.
8. Kontrolowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu pokontrolnego może zgłosić zastrzeżenia lub wyjaśnienia.
9. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 8, i w terminie 14 dni zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.
10. W razie niezłożenia zastrzeżeń w terminie określonym w ust. 8, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli celnej.
11. Zastrzeżenia, o których mowa w ust. 8, oraz ustosunkowanie się organu celnego do tych zastrzeżeń stanowią integralną część protokołu.

Art. 6zg. 1. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ celny w toku kontroli celnej odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Przed odebraniem oświadczenia organ celny uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
3. W sprawach nieuregulowanych w rozdziale 1b niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 2, 5, 6, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV ustawy – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 190.

4. W kwestiach powiadomienia o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin, stosuje się odpowiednio art. 289 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Rozdział 1c

Czynności operacyjno-rozpoznawcze

Art. 6zh. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa przywozu towarów na obszar celny Wspólnoty oraz wywozu towarów z tego obszaru organy celne organizują i realizują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 6zi. 1. Czynności operacyjno-rozpoznawcze organów celnych polegają na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i sprawdzaniu w sposób jawny lub niejawny informacji dotyczących wymiany towarowej z zagranicą, jeżeli zachodzi przypuszczenie narażenia interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa albo konieczność uzyskania rozpoznania w tym zakresie.

2. Organy celne są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie odrębnych ustaw, w tym również z danych zgromadzonych w formie zapisu informatycznego, z zachowaniem zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub informacji stanowiących tajemnicę skarbową.

3. Zabronione jest udzielanie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych osobom i instytucjom innym niż sąd i prokurator lub organy uprawnione na mocy odrębnych ustaw do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych albo wykorzystywanie tych informacji w celu innym niż ściganie przestępstw i wykroczeń lub przeprowadzenie kontroli celnej.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zatajenie informacji prowadziłoby do zagrożenia życia, zdrowia lub wolności człowieka albo gdy ustawa lub zawarta przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 6zj. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu wykrycia przestępstw:

- 1) skarbowych polegających na uszczupleniu należności publicznoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,
- 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli mogą spowodować znaczną szkodę majątkową,
- 3) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych przed wszczęciem

postępowania karnego bądź postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe może zarządzić niejawne nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O wydanym w trybie ust. 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.
3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub części.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz sposób dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych uwzględniając zapewnienie zachowania porządku publicznego oraz możliwość podjęcia czynności niejawnych dopiero w wypadku, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ich nieskuteczności lub nieprzydatności do ustalenia zgodności z prawem przywozu lub wywozu towarów.

Art. 6zk. 1. Funkcjonariusze celni przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą korzystać

z pomocy osób niezatrudnionych w administracji celnej.

2. Dane o osobach, o których mowa w ust. 1, mogą być ujawnione wyłącznie na żądanie sądu w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego.
3. Tworzy się fundusz operacyjny, którym dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.
4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, może być przyznane wynagrodzenie z funduszu, o którym mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, formy, metody, tryb i warunki wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, mając w szczególności na uwadze zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości tych czynności oraz sposób pokrywania z funduszu operacyjnego ich kosztów, z uwzględnieniem wynagrodzeń, o których mowa w ust. 4.

Art. 6zl. 1. Czynności, o których mowa w art. 6zi-6zk, wykonują funkcjonariusze celni zatrudnieni w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw

wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, tryb naboru do nich oraz sposób i zakres szkoleń, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych.

Rozdział 1d

Zasady użycia środków przymusu bezpośredniego

Art. 6zm. 1. Funkcjonariusze celni mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza celnego.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 6zn. 1. Funkcjonariusze celni są uprawnieni do stosowania następujących środków przymusu bezpośredniego:

1) użycia siły fizycznej,

2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do

zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania funkcjonariuszy celnych w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób.”;

5) w art.10 uchyla się ust. 5;

6) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Stanowiska kierownicze w Służbie Celnej”;

7) w art. 17:

a) w ust. 1b po wyrazach „funkcjonariuszy celnych” dodaje się wyrazy „oraz nadzoruje jednostki organizacyjne Służby Celnej”,

b) dodaje się ust. 10-14 w brzmieniu:

„10. Dyrektora izby celnej i jego zastępcę powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

11. Naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora izby celnej.

12. Zastępcę naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje dyrektor izby celnej na wniosek naczelnika urzędu celnego.

13. Stanowiska, które wiążą się z podporządkowaniem służbowym funkcjonariuszy celnych lub pracowników, w szczególności stanowiska: kierownika zmiany, referatu, oddziału oraz naczelnika wydziału w izbie celnej są

stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.

14. Do obsadzania i zwalniania stanowisk, o których mowa w ust. 13, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące powoływania i odwoływania zastępcy naczelnika urzędu celnego.”;

8) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie innych przepisów wykonuje stałe zadania służbowe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53:

a) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. Użyte w rozdziale 7 Kodeksu określenia, a w szczególności: „dozór celny”, „kontrola celna”, „magazyn czasowego składowania”, „odprawa czasowa”, „organ celny”, „pozwolenie”, „przedstawienie towaru organowi celnemu”, „skład celny”, „skład wolnoćlowy”, „stawka celna”, „wolny obszar celny”, „zamknięcie celne”, „zgłoszenie celne”, mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki

Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.) oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1 i n.), ostatnio zmienionym rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003, str. 16 i n.). Określenie „należność celna” oznacza odpowiednio „należności przywozowe” i „należności wywozowe” w rozumieniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego.”,

b) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Użyte w rozdziale 7 Kodeksu określenie „reglamentacja pozataryfowa” oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do wywozu i przywozu towarów, takie jak środki dozoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu.”,

c) po § 33 dodaje się § 33a w brzmieniu:

„§ 33a. Jeżeli przedmiotem czynu zabronionego określonego w rozdziale 7 Kodeksu jest towar wprowadzany na obszar celny Wspólnoty, przez wartość przedmiotu

czynu zabronionego rozumie się wartość celną towaru.”,

2) w art. 85 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wyłudza pozwolenie lub inny podobny dokument, dotyczący warunków obrotu z zagranicą towarami lub usługami, regulowany przez przepisy, o których mowa w art. 53 § 32 lub 33, przez podstępne wprowadzenie w błąd organu uprawnionego do wydania takich dokumentów,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.”,

3) w art. 89 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto w użyciu towaru zmienia cel, przeznaczenie lub nie zachowuje innego warunku, od którego uzależnione jest zwolnienie towaru w całości lub w części od należności celnej, w szczególności od cła, albo zastosowanie zerowej, obniżonej lub preferencyjnej stawki celnej,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”,

4) w art. 93:

a) uchyla się § 1,

b) w § 3 wyrazy „magazynu celnego” zastępuje się wyrazami „magazynu czasowego składowania”.

Art. 23. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Przepisy wprowadzające – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Do czynów zabronionych określonych w art. 85-96 § 1 Kodeksu karnego skarbowego popełnionych przed

dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424) w art. 16 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) dyrektorzy izb celnych – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do przeprowadzania kontroli celnej i kontroli podatkowej.”.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 25. Traci moc ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802¹¹⁾).

Art. 26. Przepisy dotychczasowe stosuje się do spraw dotyczących długu celnego, jeżeli dług celny powstał przed dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 27. 1. Z zastrzeżeniem pkt 4 i 12 tytułu 5 Załącznika IV do aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii

Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003, str. 33 i n.), pozwolenia wydane przez organy celne na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują swoją ważność do dnia upływu terminu, na który zostały wydane, z tym że korzystanie z nich odbywa się na warunkach określonych w przepisach prawa celnego obowiązujących po dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Cofnięcie, uchylenie lub zmiana pozwoleń następuje zgodnie z przepisami prawa celnego obowiązującymi od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

3. Organ celny może z urzędu dokonać zmiany pozwolenia w zakresie uwzględniającym przepisy prawa celnego obowiązujące od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do regulaminów, ewidencji i innych dokumentów zatwierdzanych przez organy celne.

Art. 28. 1. Wiążące informacje taryfowe i wiążące informacje o pochodzeniu towarów, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą ważność z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Jeżeli w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, osoby, którym udzielono, na podstawie przepisów dotychczasowych, wiążących informacji taryfowych lub wiążących informacji o pochodzeniu towarów z terminem ważności upływającym po dniu 30 kwietnia 2004 r., wystąpią ponownie o udzielenie wiążących informacji są zwolnione z kosztów badań i analiz towaru, o ile wykażą, że towar ten jest tożsamy z towarem opisanym w udzielonej uprzednio wiążącej informacji.

Art. 29. Pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu operacji TIR wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą ważność z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 30. Pozwolenia na prowadzenie składów celnych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoją ważność, a określone w nich typy składów celnych stają się odpowiednio typami składów celnych, o których mowa w art. 525 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1335/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003, str. 16 i n.), zwanego dalej „Rozporządzeniem Wykonawczym”. Przepis art. 27 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej magazyny celne, na prowadzenie których zostały wydane pozwolenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się magazynami czasowego składowania w rozumieniu art. 185 ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego. Przepis art. 27 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, ustanowione na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) wolne obszary celne, stają się wolnymi obszarami celnymi o typie kontroli I w rozumieniu art. 799 lit. a Rozporządzenia Wykonawczego;
- 2) składy wolnoclowe stają się składami wolnoclowymi w rozumieniu art. 166 Wspólnotowego Kodeksu Celnego.

Art. 33. Do decyzji o wyznaczeniu lub uznaniu miejsca, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, oraz decyzji w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych, stosuje się odpowiednio przepis art. 27 ust. 1-3.

Art. 34. Zabezpieczenia kwot długu celnego złożone na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują swoją ważność do czasu, na jaki zostały przyjęte.

Art. 35. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej kaucja gwarancyjna złożona przez agencję celną na podstawie dotychczasowych przepisów może zostać na jej wniosek zwrócona lub wykorzystana jako zabezpieczenie generalne.

Art. 36. Osoby wpisane na listę agentów celnych na podstawie przepisów dotychczasowych stają się agentami celnymi w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo celne.

Art. 37. W przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, czynności podjęte w toku postępowań pozostają w mocy, o ile ich zakres przedmiotowy jest wymagany do wydania stosownego rozstrzygnięcia według przepisów obowiązujących od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 38. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 34, art. 61 § 1, art. 168 § 2, art. 172, art. 179 § 4, art. 188, art. 189 § 4, art. 190¹⁴ § 5, art. 190¹⁵ § 12 i 13, art. 190¹⁷ § 3, art. 190¹⁸ § 7, art. 190¹⁹ § 2, art. 190²² § 9, art. 200 § 3, art. 201 § 3, art. 232 § 2, art. 261 pkt 2 i 3, art. 263 pkt 1 i 2, art. 276 § 4 i § 5 pkt 2, art. 278 § 2 i art. 288 § 2 ustawy, o której mowa w art. 12, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11, art. 17, art. 18 ust. 2, art. 27 ust. 1, art. 28, art. 29 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 40, art. 43, art. 44, art. 46-48, art. 50, art. 52 ust. 2, art. 53, art. 58, art. 70 ust. 3, art. 71, art. 81 ust. 2, art. 93 ust. 2 i art. 94 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w takim zakresie, w jakim nie stanowią powtórzeń wspólnotowego prawa celnego;

- 2) art. 6 § 5 i 6, art. 12 § 2 i 3, art. 277¹ § 3, art. 277⁶, art. 277¹⁰ § 6, art. 277¹³ § 2, art. 277²¹ § 4, art. 277²² § 5, art. 277²³ § 2, art. 277²⁵ § 2, art. 284 § 3 i 4 i art. 286 § 2 ustawy, o której mowa w art. 12, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 1d ust. 3 i 4, art. 1f ust. 2, art. 6l ust. 3, art. 6s ust. 1 i 3, art. 6t, art. 6x ust. 6, art. 6za ust. 2, art. 6zj ust. 4, art. 6zk ust. 5, art. 6zl ust. 2 i art. 6zn ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą
- jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

-
- ¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323 i Nr 199 poz. 1393.
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 153, poz. 1271, Nr 193, poz. 1884 i Nr 217, poz. 2124.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 96, poz. 590 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 117, poz. 757, Nr 106, poz. 668 oraz z 2002 r. Nr 120, poz. 1268.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703,

---

z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387 i Nr 213, poz. 1800 i 1803 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 84, poz. 774, Nr 96, poz. 874, Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302 i Nr 199, poz. 1934.

- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081 oraz z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1215, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302 i Nr 170, poz. 1660.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1934 i Nr 217, poz. 2124.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 137, poz. 1302.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

UZASADNIENIE

Przedstawiany projekt ustawy ma na celu wprowadzenie w życie ustawy – Prawo celne, a także dokonanie zmian w niektórych ustawach w zakresie niezbędnym do ich dostosowania do postanowień tej ustawy oraz regulacji wynikających ze wspólnotowego prawa celnego, zawartych, w szczególności, w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1 i n.), rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych.

Z dniem 1 maja 2004 r. Polska stanie się członkiem Unii Europejskiej, z czym wiąże się obowiązek bezpośredniego stosowania aktów prawa wspólnotowego, w tym w szczególności – w zakresie prawa celnego – Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Zatem z dniem akcesji obecnie obowiązująca ustawa – Kodeks celny przestanie obowiązywać, a zastosowanie mieć będą wskazane wyżej przepisy wspólnotowego prawa celnego i ustawa – Prawo celne. Projekt ustawy zawiera zmiany do obowiązujących ustaw i przepisy przejściowe (w takim zakresie, na jaki pozwala Traktat Akcesyjny), niezbędne do płynnego wdrożenia przepisów wspólnotowego prawa celnego i ustawy – Prawo celne oraz zmiany wynikające z obowiązku stosowania prawa wspólnotowego. Wprowadzanie tych regulacji w odrębnej ustawie, a nie w ustawie – Prawo celne jest zasadne. Należy jednak zwrócić uwagę, że oba te projekty, tj. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne i ustawa – Prawo celne powinny być traktowane łącznie.

W art. 1 projektu zawarty został zapis dotyczący terminu wejścia w życie ustawy – Prawo celne. Termin ten określono na dzień 1 maja 2004 r., tj. dzień przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnoty Europejskiej. Z tym dniem, w sposób bezpośredni zaczną obowiązywać w Polsce wspólnotowe przepisy prawa celnego. W związku z tym, że ustawa – Prawo celne zawiera przepisy

uzupełniające do postanowień wspólnotowego prawa celnego, termin jej wejścia w życie musi być zgodny z dniem, z którym Polska zobowiązana jest stosować przepisy prawa wspólnotowego.

W rozdziale 2 projektu, zaproponowane zostały zmiany w przepisach niektórych aktów prawnych, z uwagi na konieczność dostosowania zawartych w nich regulacji do przepisów wspólnotowego prawa celnego. Część proponowanych zmian w ustawach krajowych jest ponadto związana z rozwiązaniami przyjętymi na gruncie ustawy – Prawo celne i polega, m.in. na dookreśleniu kompetencji organów właściwych w sprawach celnych. Podkreślić jednak należy, że są one również ważnym elementem, mającym wpływ na przyszłe stosowanie przepisów Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Proponowane zmiany mają zapewnić w szczególności prawidłowy pobór i przekazywanie tzw. środków własnych Unii Europejskiej.

Zmiana zawarta w art. 2 projektu ma charakter porządkowy i dostosowujący do rozwiązań przyjętych w ustawie – Prawo celne. Z uwagi na specyfikę niektórych instytucji prawa celnego, jakie są uruchamiane przez organ celny celem uregulowania sytuacji towaru wprowadzonego na obszar celny Wspólnoty, również w zakresie wykonania orzeczenia o przepadku towaru na rzecz Skarbu Państwa, należy zachować te same reguły postępowania, np. w sprawach dotyczących osób nieznanych.

Zaproponowana w art. 3 pkt 1 zmiana treści art. 3a § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ma charakter porządkowy i wynika z utraty, z dniem 1 maja 2004 r., mocy obowiązującej ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.). Z uwagi na zawarte w tym przepisie odwołanie do odpowiednich artykułów Kodeksu celnego, należało dokonać odpowiednich zmian poprzez odesłanie do regulacji, która w tym zakresie będzie obowiązywała po dniu przystąpienia Polski do Wspólnoty.

Podobny charakter ma zmiana dotycząca art. 17 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Jednakże z uwagi na fakt, że podobne sytuacje, jak opisane w przedmiotowym przepisie, dotyczą również innych organów administracji publicznej (np. wojewodów), wprowadzono ogólną zasadę wyłączenia ministrów z rozpatrywania zażaleń na stanowisko wierzyciela. Odstępstwa od tej

zasady mogą wynikać z przepisów odrębnych (np. art. 83c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 87, z późn. zm.).

Proponowane w art. 3 pkt 3 i 4 projektu zmiany do art. 154 § 4 i art. 159 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, są konsekwencją regulacji zaproponowanej w art. 61 projektu ustawy – Prawo celne, dotyczącej zabezpieczenia przez organ celny zobowiązania pieniężnego z tytułu należności przywozowych lub wywozowych, w sytuacji gdy zachodzi uzasadniona obawa, że należności te nie zostaną uiszczone. Prawidłowe i skuteczne stosowanie tej instytucji przez organy celne na etapie postępowania, zarówno przed wszczęciem jak i już po wszczęciu egzekucji administracyjnej, uzależnione jest od wprowadzenia proponowanych zmian w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Analogiczne regulacje w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji obowiązują obecnie w zakresie zabezpieczanych, na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, zobowiązań podatkowych.

W art. 4-6, 8-13 oraz 15-18 projektu ustawy zostały zaproponowane zmiany do ustawy o gwarancjach wolności i sumienia oraz ustaw regulujących stosunek państwa do poszczególnych kościołów lub związków wyznaniowych. Nowelizowane przepisy stanowiły podstawę do zwolnienia od opłat celnych niektórych darów przysyłanych z zagranicy dla kościelnych osób prawnych. Zmiany wynikają z konieczności dostosowania regulacji odnoszących się do zwolnień z należności celnych (przewidzianych w tych ustawach) do przepisów wspólnotowego prawa celnego. Przepisy krajowego prawa nie mogą być bowiem sprzeczne w tym zakresie z regulacjami wspólnotowymi, zaś delegacja do ustanowienia przez poszczególne kraje członkowskie zwolnień od należności celnych, które nie są ustanowione prawem wspólnotowym, musi wynikać jednoznacznie z przepisów prawa wspólnotowego.

Szeroki wachlarz towarów przeznaczonych na cele charytatywno-opiekuńcze, oświatowo-wychowawcze czy towarów o charakterze kulturalnym, które mogą korzystać ze zwolnień z należności celnych, przewiduje rozporządzenie Rady EWG nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych.

Proponowane zapisy w ustawach regulujących stosunek Państwa do poszczególnych kościołów lub związków wyznaniowych, potwierdzają ich uprawnienie do korzystania z tych przywilejów w zakresie, w jakim regulują to przepisy ww. rozporządzenia nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 Konstytucji RP, kościoły i związki wyznaniowe są równouprawnione, dlatego też nowelizowane przepisy w poszczególnych umowach mają analogiczną treść i przewidują taki sam zakres zwolnień dla każdego kościoła lub związku wyznaniowego.

Zgodnie z art. 25 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego.

Zaproponowane w art. 7 zmiany do ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, mają charakter dostosowawczy do nowych regulacji z zakresu prawa celnego, które obowiązywać będą od dnia akcesji.

Z uwagi na fakt, że projekt ustawy o podatku od towarów i usług oraz projekt ustawy o podatku akcyzowym są obecnie przedmiotem prac parlamentarnych, mając na względzie zasady techniki legislacyjnej, zaproponowane w niniejszej ustawie zmiany odnoszą się do przepisów obowiązującej obecnie ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym i nie uwzględniają zmian zawartych w ww. projektach. Po przyjęciu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ww. ustaw, konieczne będzie dokonanie zmian uwzględniających proponowane w niniejszym projekcie rozwiązania prawne.

W związku z akcesją i przyjęciem wspólnotowego ustawodawstwa celnego należało zaproponować dokonanie zmian w słowniczku pojęć używanych w ww. ustawie. Zmiany dotyczą definicji importu i eksportu towarów oraz definicji Kodeksu celnego. Ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny utraci swoją moc obowiązującą z dniem 1 maja 2004 r., w związku z tym zdefiniowane zostało pojęcie „przepisów prawa celnego”, o którym będzie mowa w dalszych przepisach ustawy, m.in. w zmienionych projektowaną ustawą art. 7, 11, 11c, 11f, 11g i 15. Wprowadzenie definicji „przepisów prawa celnego” uzasadnione jest tym, że

problematyka celna regulowana będzie przede wszystkim we Wspólnotowym Kodeksie Celnym, ale także w innych rozporządzeniach wydawanych przez właściwe organy Wspólnoty Europejskiej. Do zakresu przepisów prawa celnego należeć będzie również ustawa – Prawo celne i akty wykonawcze wydane na podstawie tej ustawy, regulujące kwestie celne mające zastosowanie na terytorium kraju.

W ustawie o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, wyraz „cło”, występujący w wielu przepisach ustawy, zastąpiony został wyrazami „należności przywozowe”. Powyższe jest zgodne z przepisami Wspólnotowego Kodeksu Celnego.

Proponowany zapis art. 7 ust. 1 pkt 4 dotyczy zwolnienia importowanych towarów z należności podatkowych, w takim zakresie, w jakim są one zwolnione z należności przywozowych. Kwestie zwolnień od należności przywozowych uregulowane są przede wszystkim w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych oraz w zakresie uzupełniającym w projekcie ustawy – Prawo celne. Propozycja odesłania do regulacji celnych przy zwolnieniach podatkowych ma na celu zagwarantowanie jednolitych przepisów dla zwolnień od należności przywozowych i podatkowych stosowanych dla importowanych towarów.

Należało zmienić treść art. 11 ust. 2 i art. 11h, z uwagi na użyty w tych przepisach wyraz „weryfikacja”, ponieważ „weryfikacja zgłoszenia celnego”, uregulowana w art. 68 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, następuje między przyjęciem przez organ celny zgłoszenia celnego a zwolnieniem towarów przez ten organ. Natomiast po zwolnieniu towarów może nastąpić kontrola zgłoszenia celnego (art. 78 Wspólnotowego Kodeksu Celnego).

Zmiana zawarta w art. 11 ust. 2a wynika z faktu, że po dniu akcesji, wraz z utratą mocy obowiązującej Kodeksu celnego, przestanie istnieć tryb określony w art. 65 tego Kodeksu, dotyczący uznania zgłoszenia za nieprawidłowe.

Propozycja zmiany art. 11f ust. 1, i związane z nią zmiany w art. 11 ust. 3 oraz art. 11g, wprowadza możliwość stosowania odroczeń płatności i przedłużenia terminu zapłaty należności podatkowych, w taki sposób jak jest to uregulowane dla należności przywozowych w przepisach prawa celnego.

Zmiana ta podyktowana jest m.in. tym, że organ celny jest jednocześnie organem podatkowym dla podatków należnych z tytułu importu towarów. Przepisy Wspólnotowego Kodeksu Celnego zawierają regulacje umożliwiające stosowanie odroczeń zapłaty należności przywozowych m.in. dla podmiotów stosujących procedurę uproszczoną polegającą na wpisie towarów do rejestru (art. 76 ust. 1 lit. c w związku z art. 226 lit. c). W związku z powyższym, aby ułatwienia w zakresie zapłaty należności związanych z importem towarów mogły w pełni spełniać swoją rolę ułatwień dla przedsiębiorców, zasadnym jest wprowadzenie odroczeń zapłaty podatków importowych oraz przedłużenia terminu ich zapłaty, na zasadach analogicznych jak dla należności przywozowych.

Rozwiązanie zawarte w art. 11i projektu jest konsekwencją analogicznego zapisu dotyczącego należności przywozowych, zaproponowanego w projekcie ustawy – Prawo celne. Zapis ten stanowi jednocześnie realizację prawa określonego w art. 217 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego, co do możliwości odstąpienia przez organy celne państwa członkowskiego od księgowania należności, jeżeli kwota tych należności jest niższa od określonego poziomu i w sytuacji, gdy dłużnik nie został powiadomiony o kwocie długu celnego w terminie 3 lat od dnia jego powstania. Zaproponowane w tym przepisie i wyrażone w EURO kwoty, poniżej których należności nie podlegają poborowi, są porównywalne z kwotami, jakie zostały określone w przepisach niemieckiego prawa celnego i analogicznie do tych przepisów określone zostały jako suma kwot należności przywozowych oraz należności podatkowych z tytułu importu towaru. Określenie w przepisach ww. kwot uzasadnione jest przede wszystkim ekonomią procedury administracyjnej i wynika z konieczności zapewnienia, aby nakłady administracyjne związane z poborem kwot należności nie przewyższały ewentualnych wpływów z ich tytułu. Zasada ta wynika z przepisów wspólnotowego prawa celnego i obowiązuje w działaniach organów celnych wszystkich państw – członków Wspólnoty Europejskiej. Nie spełniałby swej roli zapis odnoszący się do odstąpienia od poboru wyłącznie należności przywozowych bez uwzględnienia należności podatkowych, ponieważ w wypadku powstania jakichkolwiek należności podatkowych organ musiałby prowadzić postępowanie zmierzające do poboru należnych podatków.

Propozycja zmiany art. 15 ustawy dotyczy podstawy opodatkowania w imporcie towarów objętych procedurą uszlachetnienia biernego. Obecnie obowiązującą zasadą jest, że podstawą opodatkowania tych towarów jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jednakże przepisy UE wprowadzają możliwość przyjmowania jako podstawy obliczania należności przywozowych kosztów procesu uszlachetnienia (art. 153 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz art. 591 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny). Zasadnym jest zatem umożliwienie podmiotom obliczenia należności podatkowych od produktu kompensacyjnego, przyjmując za podstawę opodatkowania koszty uszlachetnienia biernego. Analogiczne przesłanki stanowiły podstawę wprowadzenia zmian do art. 36 ust. 2.

Zawarta w art. 14 projektu propozycja zmiany art. 32a ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych polega na rozszerzeniu obowiązku kasy realizowania przelewów oraz wpłat dokonywanych gotówką, w terminie 5 dni dla należności wynikających z przepisów prawa celnego. Zmiana ta związana jest z propozycją nowej regulacji zawartej w projekcie ustawy – Prawo celne, zgodnie z którą, za termin dokonania zapłaty kwoty należności w obrocie bezgotówkowym uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego dłużnika na podstawie polecenia przelewu, a przy wpłacie gotówkowej – dzień wpłacenia gotówki na rachunek organu celnego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. Wprowadzenie w życie ww. regulacji w przepisach prawa celnego uzależnione jest od dokonania zaproponowanej zmiany w przepisach ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Zaproponowane w art. 19 pkt 1 i 3 zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa mają charakter dostosowujący do nowych regulacji z zakresu prawa celnego. Jednocześnie doprecyzowują dotychczasowe brzmienie przepisów art. 137 § 1a i art. 147a tej ustawy, poprzez uściślenie, że przepisy ustawy – Prawo celne mają zastosowanie wyłącznie w sprawach dotyczących tzw. podatków granicznych. Postanowieniami pkt 4 dodano, do art. 165, nowy § 6 regulujący kwestię wszczęcia postępowania w sprawach dotyczących podatku od

towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów w wypadku dokonywania korekty zgłoszenia celnego, jeżeli w zgłoszeniu tym zgłaszający zadeklarował nieprawidłowe dane, poprzez odesłanie do art. 23 ust. 3 Prawa celnego. Celem przedmiotowej zmiany jest wprowadzenie jednolitych zasad postępowania dla spraw celnych i podatkowych, jeżeli organ celny stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym zostały podane nieprawidłowe lub nieprawdziwe dane, mogące mieć wpływ na wysokość kwoty wynikającej z długu celnego lub zastosowaną procedurę. Ponadto, dodano do Ordynacji podatkowej dwa kolejne artykuły – art. 166a i art. 204a, które będą miały zastosowanie w sprawach podatkowych. Przepisy te odsyłają do stosowania w postępowaniach dotyczących podatków granicznych art. 87 i art. 90 Prawa celnego. Zmiana ta wynika z kolei z faktu, że zarówno art. 87, jak i art. 90 regulują instytucje mające wpływ na tok postępowania celnego (zawieszenie postępowania, połączenie spraw do wspólnego rozpatrzenia lub rozstrzygnięcia). Brak możliwości zastosowania tych instytucji w postępowaniu podatkowym uniemożliwia łączne prowadzenie postępowania w sprawie celnej i podatkowej, pomimo że prowadzi je ten sam organ, a sprawy wynikają z tego samego stanu faktycznego i dotyczą tego samego podmiotu. Natomiast zmiana w treści art. 141 § 1 pkt 2 ma charakter porządkowy i usuwa istniejące wątpliwości interpretacyjne.

Zawarta w art. 20 projektu propozycja zmiany art. 112a ust. 1 ustawy – Prawo bankowe polega na rozszerzeniu obowiązku banku realizowania przelewów oraz wpłat dokonywanych gotówką w terminie 5 dni dla należności wynikających z przepisów prawa celnego. Zmiana ta związana jest z propozycją nowej regulacji zawartej w projekcie ustawy – Prawo celne, zgodnie z którą, za termin dokonania zapłaty kwoty należności w obrocie bezgotówkowym uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego dłużnika na podstawie polecenia przelewu, a przy zapłacie gotówką – dzień wpłacenia kwoty należności na rachunek organu celnego w banku. Wprowadzenie w życie ww. regulacji w przepisach prawa celnego uzależnione jest od dokonania zaproponowanej zmiany w przepisach ustawy – Prawo bankowe.

W art. 21 zaproponowano zmiany do ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej. Zmiany te polegają na wprowadzeniu do ustawy o Służbie Celnej przepisów dotyczących ustroju i zadań administracji celnej, a także kontroli celnej

oraz zasad użycia przez funkcjonariuszy celnych środków przymusu bezpośredniego. Powyższe rozwiązanie stanowi konsekwencję przyjętego w projekcie ustawy – Prawo celne zakresu regulacji oraz utraty mocy obowiązującej przez Kodeks celny z dniem 1 maja 2004 r.

Dzięki przedmiotowym zmianom, ustawa o Służbie Celnej, analogicznie jak ustawy dotyczące funkcjonowania innych służb mundurowych, będzie zawierać podstawowe przepisy o charakterze ustrojowym, regulujące strukturę administracji celnej, sposób tworzenia organów celnych, zasady współpracy z innymi organami administracji publicznej oraz zakres przyporządkowanych tym organom zadań oraz dotyczące wykonywania przez te służby działań kontrolnych. Przepisy dotyczące struktury administracji celnej zostały przeniesione z tytułu X ustawy – Kodeks Celny i umieszczone odpowiednio w rozdziałach 1 i 4. Szczegółowe kompetencje i właściwość organów celnych do prowadzenia danych spraw i wykonywania powierzonych zadań regulują przepisy odrębne, np. ustawa – Prawo celne, ustawa o podatku od towarów i usług i podatku akcyzowym, Ordynacja podatkowa, Kodeks karny skarbowy. Eliminuje się w ten sposób konieczność umieszczania i powielania w ww. ustawach ogólnych przepisów dotyczących struktury organów celnych. Natomiast regulacje dotyczące kontroli celnej przeniesione zostały z tytułów IXa-IXc Kodeksu Celnego. Zaproponowane rozwiązanie jest tym bardziej uzasadnione, że przepisy ustawy o Służbie Celnej zawierają już uregulowania z zakresu czynności kontrolnych podejmowanych przez organy celne (Rozdział 1a – Szczególny nadzór akcyzowy). Znowelizowana ustawa będzie stanowić skuteczne narzędzie dla realizacji nałożonych na Służbę Celną zadań, zarówno dotychczasowych, jak i nowych.

W związku z nałożeniem na administrację celną nowych zadań, dokonano rozszerzenia w art. 1 ust. 2 (dodane pkt 3c i 3d) katalogu zadań wykonywanych przez Służbę Celną o wynikające z realizowania WPR – w zakresie przewidzianym dla organów celnych oraz z przepisów wspólnotowych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej.

Art. 1 ust. 2 pkt 8 dotyczy współpracy organów celnych z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych. Przepis ten został przeniesiony z Kodeksu celnego (art. 283a).

W art. 1a-1g określone zostały zadania poszczególnych organów celnych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zadania ministra właściwego do spraw finansów publicznych określa art. 1a (dotychczas art. 278 Kodeksu celnego), dyrektora izby celnej określa art. 1b (dotychczas art. 280 Kodeksu celnego), natomiast zadania naczelnika urzędu reguluje art. 1c (dotychczas art. 283 Kodeksu celnego). Zaproponowane przepisy uwzględniają i przyporządkowują właściwym organom celnym nowe zadania spoczywające na tych organach.

Art.1d reguluje zasady działania organów celnych i ich organizację. Przepis ten stanowi odpowiednik dotychczasowego art. 284 Kodeksu celnego. Art. 1e nadaje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uprawnienie do upoważnienia innych organów administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych, natomiast art.1f ustala zasady współpracy z innymi organami. Przepisy te zostały przeniesione z Kodeksu celnego (art. 286 i art. 287). W art. 1g wprowadzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do tworzenia, w drodze zarządzenia, organów opiniodawczo-doradczych w sprawach celnych. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji ma na celu stworzenie możliwości tworzenia tego typu organów, w zależności od potrzeb, które mogą wystąpić po przyjęciu Polski do Unii Europejskiej. Z tego względu, zasadne jest, aby organy takie były tworzone w drodze zarządzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Zmiany zaproponowane w art. 1 pkt 6 projektu polegają na dodaniu do ustawy o Służbie Celnej rozdziałów 1b-1d dotyczących kontroli celnej. Rozdziały 1b-1d regulują odpowiednio – kontrolę celną, czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz zasady użycia przez funkcjonariuszy celnych środków przymusu bezpośredniego. Problematyka ta dotychczas była uregulowana w ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (tytuły IXa-IXc).

Wprowadzone rozdziały 1b-1d powtarzają treść dotychczasowych przepisów Kodeksu celnego zawartych w tytułach IXa-IXc oraz przepisów znajdujących się w części ogólnej Kodeksu celnego – art. 6, art. 7 § 2-4, art. 8, art. 12 § 2 i 3 i art. 74. Zmiany, w stosunku do ich dotychczasowego brzmienia, mają charakter porządkujący i dostosowujący do nowych regulacji z zakresu prawa celnego, jakie będą obowiązywać po akcesji Polski do Unii Europejskiej, a także przyjętego

nazewnictwa (np. znika pojęcie polskiego obszaru celnego, w jego miejsce będą używane – w zależności od sytuacji – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub obszar celny Wspólnoty).

Nadano nowy tytuł rozdziałowi 4 ustawy o Służbie Celnej – „Stanowiska kierownicze w Służbie Celnej”, z uwagi na zmiany wprowadzone w art. 17. W art. 17 ust. 10-14 umieszczono przepisy regulujące zasady powoływania na stanowiska, które wiążą się z podporządkowaniem służbowym funkcjonariuszy celnych i pracowników – dotychczas unormowane w art. 282 Kodeksu celnego.

W art. 22 wprowadzono zmiany do art. 53 § 32 i 33a oraz art. 89 § 1 Kodeksu karnego skarbowego związane są z dostosowaniem przepisów K.k.s. do sytuacji, w której przepisy prawa celnego Unii Europejskiej, w szczególności Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz przepisów wykonawczych do tego Kodeksu, są stosowane bezpośrednio na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiany wprowadzane do art. 53 § 33 i art. 85 § 1 wynikają z tego, że ograniczenia w obrocie z zagranicą między krajami należącymi do Unii Europejskiej a krajami spoza niej, mające charakter ograniczeń ekonomicznych, których celem jest ochrona rynku w ramach polityki gospodarczej, są ustanawiane przez Wspólnotę Europejską.

Natomiast proponowana zmiana polegająca na dodaniu § 33a prowadzi do bardziej precyzyjnego określenia pojęcia wartości towaru; chroniąc sferę prawa celnego usuwa nieracjonalną konieczność relatywizowania tej wartości do realiów obrotu krajowego.

Zmiana art. 93 polega na odstąpieniu od karalności na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego rażącego naruszenia przepisów w zakresie warunków prowadzenia agencji celnej (dotychczas czyn zabroniony określony w § 1). Ponieważ działalność gospodarcza w formie agencji celnej nie będzie podlegać już szczególnej reglamentacji przez przepisy prawa celnego, brak jest zatem uzasadnienia dla utrzymania karalności dla jednej tylko grupy przedstawicieli w sprawach celnych.

Propozycje zmian uwzględniają planowaną nowelizację Kodeksu karnego skarbowego, nad projektem której są prowadzone przez Ministerstwo Sprawiedliwości prace legislacyjne. Powyższe podyktowane jest tym, że termin

wejścia w życie zmian przygotowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości jest planowany na okres przed dniem 1 maja 2004 r., natomiast zmiany proponowane tą ustawą mają obowiązywać po uzyskaniu przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej, czyli po tej dacie.

W art. 23 zaproponowano zmianę do ustawy – Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy. Wprowadzenie takiego zapisu jest uzasadnione tym, że przedmiotem ochrony przepisów art. 85-96 § 1 Kodeksu karnego skarbowego jest dopełnianie obowiązków celnych wynikających z przepisów prawa celnego, które przestaną obowiązywać z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej. Przepisy te zostaną zastąpione bowiem odpowiednimi regulacjami prawa celnego Unii Europejskiej oraz nowymi przepisami krajowego prawa celnego. Tym samym zmianie ulegną przepisy stanowiące podstawę nałożenia obowiązków celnych. Zmieni się również podmiot uprawniony, którego interesy finansowe chronią przedmiotowe przepisy Kodeksu karnego skarbowego. Dotychczas należności celne stanowią dochód Skarbu Państwa, natomiast po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej należności celne będą stanowiły dochód budżetu Wspólnoty Europejskiej. Wobec powyższego, uzasadnionym jest do czynów zabronionych określonych w rozdziale 7 Kodeksu karnego skarbowego – Przesłępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom celnym oraz zasadom obrotu z zagranicą towarami i usługami, stosować przepisy obowiązujące w czasie ich popełnienia.

W art. 24 projektu proponuje się wprowadzenie zmiany do art. 16 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych. Polega ona na rozszerzeniu katalogu podmiotów, uprawnionych do otrzymywania informacji z biura informacji gospodarczej, o dyrektorów izb celnych. Dostęp do informacji gospodarczych ułatwi organom celnym prawidłowe wypełnianie ich ustawowych obowiązków związanych z wykonywaniem czynności w ramach postępowań karnych lub karnych skarbowych prowadzonych przeciwko osobom fizycznym oraz w sprawach o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Uprawnienie do otrzymywania informacji gospodarczych usprawni również wykonywanie przez organy celne czynności kontroli celnej.

W rozdziale 3 projektu ustawy zostały zawarte przepisy przejściowe i końcowe. W zasadniczym zakresie okresy przejściowe, pozwalające na płynne „przejście” z dniem 1 maja 2004 r. ze stosowania przepisów ustawy – Kodeks celny, na stosowanie przepisów wspólnotowego prawa celnego, zawarte zostały w Traktacie Akcesyjnym. W tym zakresie przepisy rozdziału 3 projektu ustawy nie naruszają postanowień Traktatu. Odnoszą się natomiast do tych kwestii, które w Traktacie nie zostały wprost uregulowane, a dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania instytucji przewidzianych w prawie celnym, konieczne jest ich doprecyzowanie.

Propozycja zapisu w art. 25 projektu dotyczy utraty mocy obowiązującej ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.). Utrata mocy obowiązującej tej ustawy jest konsekwencją obowiązywania od dnia 1 maja 2004 r. Wspólnotowego Kodeksu Celnego i innych wspólnotowych przepisów prawa celnego.

Zapis art. 26 projektu formułuje generalną zasadę, że do spraw, dotyczących długu celnego powstałego przed dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zasada ta jest zgodna z regulacjami Traktatu Akcesyjnego.

W zapisie zaproponowanym w art. 27 projektu zawarto postanowienia regulujące kwestię ważności po akcesji pozwoleń wydanych na podstawie przepisów Kodeksu celnego. W pewnym zakresie kwestie związane z ważnością dotychczasowych pozwoleń są uregulowane w Traktacie Akcesyjnym. Art. 27 ust. 1 wprowadza istotną zasadę, zgodnie z którą korzystanie z pozwoleń, których ważność została utrzymana na podstawie art. 27 ust. 1, będzie odbywać się na warunkach określonych w przepisach prawa celnego obowiązujących po dniu 1 maja 2004 r. Konsekwencją powyższej zasady jest treść ust. 2, który stanowi, że cofnięcie, uchylenie lub zmiana pozwoleń będzie dokonywane zgodnie z przepisami obowiązującymi po dniu akcesji. Z kolei ust. 3 daje organom celnym formalną podstawę dla dokonywania zmian dotychczasowych pozwoleń, w zakresie uwzględniającym nowe regulacje celne. Natomiast przepis art. 27 ust. 4 pozwala na odpowiednie stosowanie zapisów zawartych w ust. 3, do regulaminów, ewidencji i innych dokumentów zatwierdzonych przez organy celne na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny.

Zapis zawarty w art. 28 projektu ustawy, dotyczący utraty ważności wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu towarów udzielonych na podstawie ustawy – Kodeks celny, jest konsekwencją postanowień Traktatu Akcesyjnego. Traktat nie przewiduje bowiem dla tych decyzji okresu przejściowego. Oznacza to, że informacje takie tracą swój wiążący charakter z dniem akcesji. Poczynając od tego dnia nowe państwa członkowskie będą mogły wydawać wiążące informacje na podstawie art. 12 Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Jednocześnie w ust. 2 tego artykułu przewidziano korzystną dla podmiotów ubiegających się o ww. informacje regulację, na podstawie której będą one zwolnione z kosztów badań i analiz, jeżeli wykażą, że istnieje całkowita zgodność między towarem będącym przedmiotem nowego wniosku a towarem opisanym w udzielonej uprzednio informacji.

Zapis zawarty w art. 29 projektu ustawy, dotyczący utraty ważności pozwoleń na stosowanie procedury uproszczonej przy zakończeniu operacji TIR wydane na podstawie dotychczasowych przepisów jest konsekwencją postanowień Traktatu Akcesyjnego. Traktat nie przewiduje bowiem dla tych decyzji okresu przejściowego.

Przepis zaproponowany w art. 30 projektu dotyczy kwestii związanej z ważnością pozwoleń na prowadzenie składów celnych. Wprowadzenie proponowanej regulacji umożliwi kontynuację działalności po dniu akcesji funkcjonujących obecnie składów celnych, na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych i zapewni możliwość dokonania zmian w wydanych pozwoleniach w zakresie uwzględniającym przepisy wspólnotowe.

W art. 31 projektu zawarty został przepis przejściowy regulujący możliwość funkcjonowania po akcesji, utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów, magazynów celnych jako magazynów czasowego składowania, o których mowa w art. 185 ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego. Wprowadzenie takiej regulacji jest uzasadnione takim samym charakterem i zasadami funkcjonowania magazynów celnych jak magazynów czasowego składowania, o których mowa w przepisach wspólnotowych.

Poprzez wyrażone w art. 30 i art. 31 odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 27 projektu, uregulowane zostały zagadnienia dotyczące korzystania z tych

pozwoleń, ich zmiany, cofnięcia lub uchylecia, a także kwestie dotyczące regulaminów i ewidencji prowadzonych w składach celnych i magazynach czasowego składowania. Odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 27 projektu pozwoli na objęcie zakresem regulacji art. 30 i art. 31 zróżnicowanych stanów faktycznych, jakie mogą zaistnieć po przystąpieniu przez Polskę do Unii Europejskiej.

W art. 32 zawarty został przepis przejściowy regulujący możliwość funkcjonowania po akcesji wolnych obszarów celnych oraz składów wolnoćlowych ustanowionych na podstawie przepisów ustawy – Kodeks celny. W związku z tym, że w Traktacie Akcesyjnym nie uregulowano kwestii funkcjonowania wolnych obszarów celnych oraz składów wolnoćlowych w okresie przejściowym, koniecznym stało się zaproponowanie regulacji umożliwiających ich dalsze funkcjonowanie bez konieczności dokonywania dodatkowych czynności ze strony zarządzających tymi obszarami lub składami.

Przepis zaproponowany w art. 33 projektu dotyczy zachowania mocy obowiązującej, decyzji o wyznaczeniu lub uznaniu miejsca, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego oraz decyzji w sprawie ochrony praw własności intelektualnej wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów prawa celnego. W zakresie możliwości obowiązywania ww. decyzji z dniem akcesji będą stosowane odpowiednio przepisy art. 27 ust. 1-3 tego projektu, m.in. w zakresie możliwości dokonania w nich zmian uwzględniających przepisy wspólnotowe.

Przepis zaproponowany w art. 34 projektu reguluje kwestię zabezpieczeń kwot długu celnego przyjętych na podstawie przepisów dotychczasowych. Wprowadzenie tej regulacji umożliwi korzystanie z zabezpieczeń przyjętych przed dniem przystąpienia Polski do Wspólnoty, do czasu na jaki zabezpieczenia te zostały przyjęte. Brak takiej regulacji spowodowałby konieczność składania od dnia 1 maja 2004 r. nowych zabezpieczeń, co w znacznym stopniu utrudniłoby, w pierwszym okresie po przystąpieniu Polski do Wspólnoty, dokonywanie formalności celnych.

Zapis zawarty w art. 35 projektu daje możliwość wykorzystania przez agencje celne kaucji gwarancyjnych, które składane były przez te agencje na podstawie

art. 258 § 3 Kodeksu celnego jako zabezpieczenie generalne, o którym mowa w art. 191 Wspólnotowego Kodeksu Celnego. W przypadku niewykorzystania kaucji gwarancyjnej w ww. celu, podlegać ona będzie zwrotowi.

Projektowany art. 36 zawiera postanowienia umożliwiające osobom wykonującym czynności agenta celnego, wpisanym na listę agentów celnych na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowanie statusu agenta celnego bez konieczności ponownego przechodzenia procedury kwalifikacyjnej.

Regulacja zaproponowana w art. 37 projektu dotyczy postępowań wszczętych na podstawie obecnie obowiązującego prawa i niezakończonych przed dniem 1 maja 2004 r., do kontynuacji których stosowane będą przepisy obowiązujące po dniu akcesji. Wprowadzenie w życie tego zapisu umożliwi zachowanie w mocy oraz uznanie za ważne i skuteczne dokonanych już czynności postępowania, które to czynności będą również wymagane do wydania rozstrzygnięcia na podstawie przepisów obowiązujących po dniu akcesji. Dotyczyć to może np. badań lub analiz towarów przeprowadzonych w postępowaniu o wydanie wiążącej informacji taryfowej, przeprowadzenia ustaleń dotyczących miejsca lokalizacji w postępowaniu o wydanie pozwolenia na prowadzenie składu celnego itp.

W zapisie zawartym w art. 38 projektu wprowadzono generalną zasadę zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie Kodeksu celnego do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy – Prawo celne oraz ustawy o Służbie Celnej.

W art. 39 projektu ustawy, stanowiącym przepis końcowy, przewidziano termin wejścia w życie ustawy na dzień 1 maja 2004 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projekt ustawy oddziałuje na jednostki administracji celnej, osoby dokonujące obrotu towarowego z zagranicą, spedytorów, agencje celne i agentów celnych oraz banki.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Nieznacznych ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa można spodziewać się w związku z regulacją zawartą w art. 15 ust. 2. Artykuł ten stanowi podstawę do zwolnienia z kosztów badań i analiz towarów, osób ponownie ubiegających się o wiążące informacje dla takich samych towarów, dla jakich były wydane uchylone dotychczasowe wiążące informacje. Jednakże trudno jest oszacować potencjalne koszty powyższej regulacji. Można jednak przypuszczać, że przepis ten będzie miał zastosowanie tylko w stosunku do nielicznej grupy wniosków o ponowne wydanie wiążących informacji dla takiego samego towaru. Z grupy tej zasadniczo należy wyłączyć wnioski o wydanie wiążących informacji o pochodzeniu, bowiem w tego rodzaju sprawach badania laboratoryjne wykonywane są sporadycznie. W przypadku znacznej liczby wiążących informacji taryfowych, ponowne występowanie z wnioskiem o ich udzielenie będzie bezprzedmiotowe, z uwagi na fakt, że szereg dotychczasowych wiążących informacji był wystawiony dla towarów przywożonych z krajów UE lub krajów kandydujących. Ponadto, w wielu postępowaniach zmierzających do wydania nowych wiążących informacji będą mogły być uwzględniane wyniki badań i analiz dokonanych w poprzednim postępowaniu, przy czym, zgodnie z zasadą ciężaru dowodowego w postępowaniu administracyjnym, wnioskodawcy będą zobowiązani do wykazania, że spełniają przesłankę określoną w art. 15 ust. 2. W sytuacjach, w których będzie to uzasadnione okolicznościami faktycznymi, możliwe jest przeprowadzanie badań i analiz. Powstałe koszty pokrywane będą ze środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie administracji celnej.

Zobrazowaniem wskazanych wyżej kwestii jest statystyka dotycząca badań i ekspertyz związanych z wydawaniem wiążących informacji taryfowych przeprowadzonych w okresie od 1998 r. do 2003 r. W tym czasie wydanych zostało w sumie 3 155 WIT. Przyjmuje się, że z ilości około 900 WIT dla produktów spożywczych (głównie produkty spożywcze są przedmiotem badań i analiz oraz ok. 10 badań produktów chemicznych) badanych było 20% towarów. Oznacza to, że w okresie ponad 5 lat przeprowadzono ok. 180 badań. Koszt jednego badania wynosi przeciętnie od 1 000 do 1 500 PLN. W związku z powyższym poniesione koszty wszystkich badań wahają się od 180 000 PLN do 270 000 PLN.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy zawiera postanowienia umożliwiające osobom wykonującym czynności agenta celnego, wpisanym na listę agentów celnych na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowanie statusu agenta celnego bez konieczności ponownego przechodzenia procedury kwalifikacyjnej. Jest to regulacja korzystna dla tej grupy zawodowej. W pozostałym zakresie wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przedłożony projekt ustawy poprzez wprowadzenie rozwiązań spójnych z przepisami wspólnotowego prawa celnego wpłynie korzystnie na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych w sferze konkurencyjności, w szczególności umożliwi „płynne” przejście ze stosowanych dotychczas w zakresie obrotu towarowego z zagranicą przepisów Kodeksu celnego na regulacje zawarte we Wspólnotowym Kodeksie Celnym, rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz rozporządzeniach dotyczących zwolnień celnych oraz Wspólnej Polityki Rolnej.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zakres konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów odrębnych, został przekazany do zaopiniowania przez podmioty, których działania dotyczy, w tym reprezentatywnym organizacjom związkowym, związkom pracodawców, organizacjom związkowym działającym w administracji celnej, licznym stowarzyszeniom i izbom gospodarczym, Związkowi Banków Polskich, Krajowej Izbie Doradców Podatkowych.

Ponadto, projekt przedmiotowej ustawy był także przesłany, celem konsultacji, Radzie Celnej, powołanej jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach celnych przy Ministrze Finansów. Członkowie Rady Celnej reprezentują organizacje związane z obrotem towarowym z zagranicą, m.in. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Krajową Izbę Gospodarczą, Polską Radę Biznesu, Izbę Przemysłowo-Handlową Inwestorów Zagranicznych i Polską Unię Gospodarczą, jak również stowarzyszenia skupiające spedytorów i agencje celne. Zgłoszone do projektu uwagi i wątpliwości zostały omówione i wyjaśnione na spotkaniu z członkami Rady Celnej, które odbyło się w dniu 25 listopada 2003 r.

Projekt przedmiotowy został także przekazany do zaopiniowania przez organizacje zrzeszające pracowników i pracodawców: NSZZ „Solidarność”, OPZZ, Forum Związków Zawodowych, Związek Rzemiosła Polskiego, Konfederację Pracodawców Polskich, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Związek Pracodawców, Federację Związków Zawodowych Służby Celnej, Stowarzyszenia Związków Zawodowych Służby Celnej RP. Organizacje te w większości przypadków nie zgłosiły uwag albo zgłoszone uwagi miały charakter redakcyjny. Federacja Związków Zawodowych Służby Celnej pozytywnie odniosła się do projektowanych regulacji. Natomiast OPZZ zgłosiło propozycję wprowadzenia obligatoryjnej delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania zarządzenia w celu określenia wzorów pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu kontroli celnej. Przedmiotowy projekt uwzględnia powyższą propozycję.

W związku z faktem, że projekt ustawy zawiera regulacje zmieniające zapisy w ustawach regulujących stosunek Państwa do poszczególnych kościołów i związków wyznaniowych oraz w ustawie o gwarancjach wolności sumienia

i wyznania, przedmiotowy projekt, stosownie do ww. przepisów Konstytucji, został przekazany tym Kościołom celem konsultacji.

W wersji przekazanej do konsultacji znajdowały się zapisy derogujące istniejące obecnie zwolnienia celne dla kościołów i związków wyznaniowych. Proponowane brzmienie zapisu zostało zakwestionowane.

Sprawę projektowanych zmian w Przepisach wprowadzających ustawę – Prawo celne, w zakresie dotyczącym Kościoła Katolickiego rozpatrzył zespół ekspertów Rządu i Kościoła Katolickiego. Strona kościelna zaopiniowała pozytywnie treść zapisu w przedmiotowej sprawie przedstawionego przez stronę rządową w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Zmieniona wersja przepisów nowelizujących ustawy regulujących stosunek Państwa do poszczególnych kościołów i związków wyznaniowych zostanie ponownie przekazana do zaopiniowania. Konsultacje w tym zakresie przeprowadzi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Po ich zakończeniu zostaną przedstawione stanowiska zainteresowanych Kościołów.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH/ 634 /2004/gg

Warszawa, 20 lutego 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy Prawo celne oraz ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (wersja ostateczna), z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy Prawo celne oraz ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (wersja ostateczna) - (RM-10-222-03, RM-10-223-03) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowane przepisy ustawy Prawo celne i ustawy wprowadzającej przepisy Prawo celne oraz o zmianie niektórych innych ustaw mają na celu wprowadzenie regulacji, które umożliwią funkcjonalne stosowanie wspólnotowych aktów prawnych kompleksowo regulujących zagadnienia prawa celnego. Z chwilą członkostwa Polski w Unii Europejskiej przepisy ustawy Kodeks celny przestaną obowiązywać. Oznacza to dla polskiej administracji celnej przyjęcie jednolitych zasad wspólnotowych dotyczących obrotu towarowego z państwami trzecimi, jak również przemieszczania towarów w ramach Wspólnoty. Jednakże przepisy prawa celnego obowiązujące we Wspólnocie pozostawiają państwom członkowskim swobodę w uregulowaniu niektórych kwestii lub dopuszczają możliwość ich regulacji w sposób bardziej szczegółowy, dostosowany do struktury administracji celnej w danym państwie członkowskim.

II. Problematykę celną regulują w prawie wspólnotowym przede wszystkim następujące akty prawne:

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy wykonawcze rozporządzenia nr 2913, ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury celnej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego systemu zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r. w sprawie statystyki dotyczącej obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 316 z 16.11.1991 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Komisji Nr 1901/2000 z dnia 7 września 2000 r. ustalające określone warunki do wprowadzenia rozporządzenia Rady nr 3330/91 (Dz. Urz. WE L 228 z 08.09.2000 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Komisji Nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz. Urz. WE L 102 z 17.04.1999 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Komisji Nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustalające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu na wywóz i przywóz oraz

świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz. Urz. WE L 152 z 24.06.2000 z późniejszymi zmianami);

- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty (Dz. Urz. WE L 42 z 16.02.1990 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Komisji Nr 2090/2000 z dnia 26 listopada 2000 r. ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji. (Dz. Urz. WE L 322 z 27.11.2002 z późniejszymi zmianami).
- Rozporządzenie Komisji Nr 1520/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. ustalające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria dla ustalania wysokości sum takich refundacji (Dz. Urz. WE L 177 z 15.07.2000 z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Rady Nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych produktów rolnych (Dz. Urz. WE L 60 z 07.03.1980 z późniejszymi zmianami);

III. Projekt ustawy Prawo celne odnosi się do zasad przywozu towarów na obszar celny Wspólnoty i wywozu z tego obszaru w sposób uzupełniający do postanowień Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Rozdział 1 poświęcono zagadnieniom ogólnym, gdzie uregulowano podstawowe założenia i definicje ustawowe.

Rozdział 2 zawiera przepisy dotyczące wprowadzania na obszar celny Wspólnoty i nadawania im przeznaczenia celnego. Zawarto tam szczegółowe regulacje oraz delegacje dla wydania przepisów wykonawczych w zakresie dróg celnych, warunków tworzenia i prowadzenia magazynów czasowego składowania oraz właściwości i wymogów dla urzędów celnych w stosowaniu przepisów wspólnotowych. Rozdział ten zawiera również postanowienia regulujące wymogi formalne zgłoszenia celnego, w tym również warunki dokonywania tychże zgłoszeń za pomocą systemu

teleinformatycznego. Przepisy zawarte w tej części projektu przewidują również delegację dla Ministra Finansów umożliwiającą wydanie przepisów wykonawczych dotyczących rodzajów towarów objętych uproszczonymi procedurami celnymi oraz towarów, których procedurami tymi objąć można po spełnieniu dodatkowych warunków. Przepisy Rozdziału 2 odnoszą się również do wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych. Przepisy te będą stanowić uszczegółowienie przepisów wspólnotowych.

- IV. Rozdział 3 projektowanej ustawy Prawo celne dotyczy zwolnień celnych. Na zasadzie wzajemności wprowadzono również zwolnienia dotyczące szczególnych przypadków przewidzianych postanowieniami Konwencji wiedeńskiej z dnia 18 kwietnia 1961 r. w sprawie stosunków dyplomatycznych, Konwencji wiedeńskiej z 24 kwietnia 1963 r. w sprawie stosunków konsularnych oraz Konwencji o misjach specjalnych otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r. Zwolnione od należności przywozowych są również towary przywożone w zakresie przewidzianym w Umowie między Państwami – Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r. Takie rozwiązanie legislacyjne odpowiada postanowieniom zawartym w art. 133 Rozporządzenia Nr 918/83 dotyczącego ustanowienia wspólnotowego systemu zwolnień celnych.
- V. Rozdział 4 projektowanej ustawy Prawo celne poświęcony został przepisom regulującym problematykę długu celnego. Zgodnie z intencjami Ministerstwa Infrastruktury wprowadzono zmiany do przepisu art. 54, w wyniku czego organ celny nie będzie księgował i pobierał opłat należności przywozowych w ruchu pocztowym, jeżeli suma kwot tych należności i należności z tytułu importu towarów nie przekroczy 3 euro.
- VI. Przepisy Rozdziału 5 dotyczą właściwości organów celnych. Struktura oraz właściwość poszczególnych organów celnych nie należy do dziedziny, która podlega regulacjom wspólnotowym, podobnie jak postanowienia Rozdziału 6, które odnoszą się do postępowania w sprawach celnych. W dalszym ciągu zastosowanie znajdują przede wszystkim regulacje zawarte w ustawach Ordynacja podatkowa oraz Kodeks karny skarbowy. Należy jednakże wskazać na przepis art. 84 projektowanej ustawy Prawo celne, ponieważ wymagał on pogłębionej analizy w kontekście prawa

wspólnotowego. Obecne brzmienie tego przepisu nie stanowi zagrożenia niezgodnością z prawem wspólnotowym. Podstawą przyjęcia obecnego rozwiązania legislacyjnego były przepisy art. 610 Kodeksu postępowania cywilnego. Wzorowano się także na postanowieniach zawartych w art. 123 niemieckiej Ordynacji podatkowej w części dotyczącej postępowania przed organami celnymi (Abgabenordnung z dnia 16 marca 1976 r. w brzmieniu z dnia 1 października 2002 r. BGBl. I S. 613-1977 I S. 269, BGBl. I S. 3866).

- VII. Rozdział 7 projektowanej ustawy reguluje zasady postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną. Zgodnie z postanowieniami art. 38 TWE obrót wyżej wymienionymi towarami realizowany jest w ramach wspólnego rynku. Zadania z zakresu Wspólnej Polityki Rolnej przewidziane w tych przepisach realizowane są przede wszystkim przez agencję płatniczą, której funkcje w Polsce będzie pełnić Agencja Rynku Rolnego. Ze względu na specyfikę obrotu towarami rolnymi, jak również fakt, że przepisy wspólnotowe w tym zakresie w wielu przypadkach zawierają jedynie ogólne regulacje dotyczące obrotu tymi towarami koniecznym okazało się określenie precyzyjnych zasad postępowania organów celnych w tym zakresie.
- VIII. Przepisy zawarte w Rozdziale 8 dotyczą ewidencji i statystyki obrotu towarowego z państwami Wspólnoty. Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stwarza konieczność zorganizowania w Polsce systemu INTRASTAT, tj. systemu statystyki handlu towarami pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Przepisy te nakładają obowiązek gromadzenia przez państwa członkowskie danych statystycznych dotyczących obrotu towarowego. Zgodnie z założeniami Narodowego Planu Przygotowania do Członkostwa odpowiedzialny za zorganizowanie i wdrożenie systemu INTRASTAT jest Prezes Głównego Urzędu Statystycznego. Jednak dane gromadzone będą dzięki współpracy z organami celnymi. Nowe zadania nałożone na organy celne związane z gromadzeniem informacji do celów statystyki i ewidencji dotyczących obrotu, przeprowadzanie kontroli oraz prowadzenie systemu upomnień realizowane będą za pomocą systemu CELINA tj. system elektronicznego dokonywania zgłoszeń celnych.

- IX. Projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne ma na celu wprowadzenie do systemu prawa przepisów projektu ustawy Prawo celne, a także dokonania zmian w niektórych ustawach w zakresie niezbędnym do ich dostosowania do postanowień tej ustawy oraz regulacji wynikających ze wspólnotowego prawa celnego.

Zgodnie z postanowieniami zawartymi w Rozdziale 2 projektowanej ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne wprowadza się zmiany do obecnie obowiązujących przepisów tj. między innymi do Kodeksu postępowania cywilnego, ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy o Służbie Celnej. W tym zakresie wprowadza się przepisy dotyczące postępowania związanego z kontrolą celną, w określonych przypadkach nadano funkcjonariuszom celnym uprawnienia do przeprowadzania czynności operacyjno – rozpoznawczych czy stosowania środków przymusu bezpośredniego. Zmiany dotyczą również postanowień zawartych w Kodeksie karnym skarbowym.

- X. W proponowanych zmianach do projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę Prawo celne zmieniono brzmienie art. 13 ust. 7 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz tożsamy regulacji w poszczególnych ustawach regulujących relacje kościołów i związków wyznaniowych z Rzeczpospolitą Polską w taki sposób, aby nie stały w sprzeczności z postanowieniami prawa wspólnotowego.

Zarówno przepis art. 13 ust. 7 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jak również przepisy zawarte w wymienionych ustawach o stosunku państwa do Kościołów i związków wyznaniowych dotyczą zwolnień od opłat celnych darów przesyłanych z zagranicy dla osób prawnych Kościołów i innych związków wyznaniowych a przeznaczonych na cele kultowe, charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze, z wyjątkiem wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych. Zgodnie z brzmieniem art. 13 ust. 7 pkt 2 zwalnia się również maszyny, urządzenia i materiały poligraficzne oraz papier.

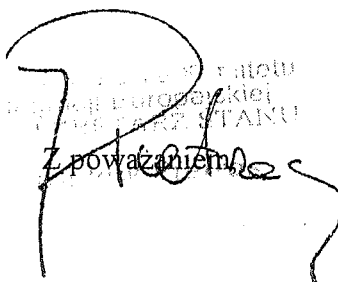
Tak szeroki system zwolnień jest sprzeczny z przepisami Rozporządzenia Nr 918/83. Proponowana zmiana zachowuje wprawdzie przywileje kościołów oraz związków

wyznaniowych dotyczące zwolnień celnych, jednakże w zakresie, w jakim regulują to przepisy Rozporządzenia Nr 918/83.

Przepisy wspólnotowe określone w formie rozporządzeń posiadają bezpośrednią moc obowiązywania na obszarze całej Wspólnoty i stanowią źródło prawa wyższej rangi niż przepisy krajowe. Zaproponowane rozwiązanie legislacyjne gwarantuje prawo do zwolnień celnych kościołom i związkom wyznaniowym w granicach i na warunkach przewidzianych przez system zwolnień celnych zwartych w Rozporządzeniu Nr 918/83, dlatego też należy uznać, iż takie rozstrzygnięcie nie będzie sprzeczne z prawem wspólnotowym.

XI. W konkluzji pragnę stwierdzić, iż projekty ustaw Prawo celne oraz Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ministerstwo Skarbu Państwa
Urząd Główny Celniczy
Warszawa, dnia 14 lutego 2002 r.
Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Raczko
Minister Finansów

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia .....

w sprawie zasad współdziałania organów celnych z organami administracji publicznej oraz innymi państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi, a także zakresu ich świadczeń na rzecz organów celnych

Na podstawie art. 1f ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy administracji publicznej oraz inne państwowe i gminne, powiatowe oraz wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne, zwane dalej "jednostkami współdziałającymi", w granicach swoich ustawowych kompetencji są obowiązane współdziałać z organami celnymi przez:

- 1) niezwłoczne przekazywanie informacji o podejrzeniu lub zagrożeniu naruszenia przepisów prawa celnego oraz innych przepisów dotyczących przywozu towarów na obszar celny Wspólnoty Europejskiej lub wywozu towarów z tego obszaru;
- 2) niezwłoczne przekazywanie informacji o osobach, w stosunku do których zostały podjęte działania przez organy celne, w tym przez udostępnianie odpisów lub wypisów z prowadzonych rejestrów, a także kopii dokumentów dotyczących takich osób;
- 3) zapewnianie należytego przeprowadzania kontroli, skoordynowanych z działaniami organów celnych, w sprawach związanych z naruszeniem przepisów, o których mowa w pkt 1.

2. Wyniki kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jednostki współdziałające przekazują niezwłocznie organom celnym, chyba że istnieje uzasadniona przyczyna odmowy lub przepisy odrębne nie zezwalają na udostępnienie danych.

§ 2. 1. Jednostki współdziałające podejmują czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3, z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek organu celnego.

2. Podjęcie czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, następuje na pisemny wniosek organu celnego.

§ 3. 1. Jednostki współdziałające są obowiązane nieodpłatnie udzielać pomocy technicznej organom celnym w zakresie udostępnienia i utrzymania w należytych stanie pomieszczeń biurowych i składowych, środków łączności, środków transportu oraz sprzętu biurowego, zwłaszcza informatycznego.

2. Organ celny może żądać udzielenia pomocy technicznej, o której mowa w ust. 1, jeżeli wymagają tego szczególne potrzeby w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa celnego, a których wykonanie nie jest możliwe bez udzielenia tej pomocy przez jednostki współdziałające.

3. Szczegółowy przedmiot świadczeń w zakresie, o którym mowa w ust. 1, a także tryb udzielania pomocy technicznej określają porozumienia zawierane przez organy celne z jednostkami współdziałającymi.

§ 4. 1. W razie zaistnienia okoliczności wymagających natychmiastowego działania, funkcjonariusz celny może zażądać podjęcia czynności, o których mowa w § 1 ust. 1 oraz w § 3 ust. 1, bez zachowania formy pisemnej lub formy porozumienia, wymaganych stosownie do § 2 oraz § 3 ust. 3, z zastrzeżeniem § 2 ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ celny niezwłocznie potwierdza żądanie w formie pisemnej, określając w szczególności zakres czynności jednostki współdziałającej oraz uzasadniając konieczność podjęcia natychmiastowego działania.

3. Jeżeli wymagają tego przepisy prawa lub jest to konieczne z uwagi na interes osób trzecich albo jednostki współdziałającej, jednostka ta, po wykonaniu czynności podjętych w trybie ust. 1, sporządza protokół, który powinien zawierać: termin, miejsce, zakres podmiotowy i przedmiotowy czynności, warunki ich realizacji, nazwiska i imiona oraz podpisy osób w nich uczestniczących, a w razie braku podpisu - adnotację o przyczynie jego braku.

4. Protokół podpisują osoby reprezentujące jednostkę współdziałającą oraz organ celny.

5. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, po jednym dla organu celnego oraz jednostki współdziałającej.

§ 5. 1. Podjęcie czynności, o których mowa w § 1, 3 i 4, nie może zakłócać prawidłowego wykonywania zadań jednostek współdziałających, wynikających z odrębnych przepisów.

2. Jeżeli jednostka współdziałająca nie może wykonać czynności w zakresie współdziałania lub udzielenia pomocy technicznej, niezwłocznie zawiadamia organ celny o przyczynach niepodjęcia tych czynności.

3. Współdziałanie, o którym mowa w § 1, odbywa się ze szczególnym uwzględnieniem zasad ochrony danych osobowych, informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, tajemnicy skarbowej oraz tajemnicy przedsiębiorstwa.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 maja 2004 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1999 r. w sprawie zasad współdziałania organów celnych z organami administracji publicznej oraz innymi państwowymi i samorządowymi jednostkami administracyjnymi, a także zakresu ich świadczeń na rzecz organów celnych (Dz. U. Nr 53, poz. 551), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 1f ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Projekt rozporządzenia normuje zasady współdziałania organów celnych z wyżej wymienionymi organami i jednostkami (zwanymi dalej jednostkami współdziałającymi), a także zakres ich świadczeń na rzecz organów celnych.

Dotychczas problematyka ta była unormowana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1999 r. w sprawie zasad współdziałania organów celnych z organami administracji publicznej oraz innymi państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi, a także zakresu ich świadczeń na rzecz organów celnych (Dz. U. Nr 53, poz. 551).

§ 1 ust. 1 projektu rozporządzenia stanowi, iż wyżej wymienione organy i jednostki są obowiązane, w granicach swoich ustawowych kompetencji, współdziałać z organami celnymi przez:

- niezwłoczne przekazywanie informacji o podejrzeniu lub zagrożeniu naruszenia przepisów prawa celnego oraz innych przepisów dotyczących przywozu towarów na obszar celny Wspólnoty Europejskiej lub wywozu towarów z obszaru celnego Wspólnoty Europejskiej,
- niezwłoczne przekazywanie informacji o osobach, w stosunku do których zostały podjęte działania przez organy celne, w tym przez udostępnianie odpisów lub wypisów z prowadzonych rejestrów, a także kopii dokumentów dotyczących takich osób,
- zapewnianie należytego przeprowadzania kontroli, skoordynowanych z działaniami organów celnych, w sprawach związanych z naruszeniem przepisów prawa celnego.

§ 2 projektu rozporządzenia stanowi, iż jednostki współdziałające podejmują ww. czynności, z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek organu celnego.

W § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia określony został zakres, udzielanej przez jednostki współdziałające pomocy technicznej, oraz to iż pomoc ta udzielana jest bezpłatnie.

W ust. 2 przewidziano możliwość żądania przez organ celny pomocy technicznej, jeżeli wymagają tego szczególne potrzeby w związku z wykonywaniem zadań określonych w prawie celnym, a których wykonanie nie jest możliwe bez udzielenia tej pomocy przez jednostki współdziałające. Ust. 3 stanowi, iż szczegółowy przedmiot świadczeń, a także tryb udzielania pomocy technicznej zostanie określony w porozumieniach zawieranych przez organy celne z jednostkami współdziałającymi.

§ 4 projektu rozporządzenia przewiduje, iż w przypadku zaistnienia okoliczności wymagających natychmiastowego działania, funkcjonariusz celny może żądać podjęcia wyżej opisanych czynności bez zachowania formy pisemnej. Dalsze ustępy § 4 przewidują konieczność sporządzenia protokołu z czynności podjętych przez jednostki współdziałające.

§ 5 projektu rozporządzenia przewiduje, iż podjęcie wyżej opisanych czynności, nie może zakłócać prawidłowego wykonywania zadań jednostek współdziałających, wynikających z odrębnych przepisów. Jednostka współdziałająca w przypadku niemożności wykonania czynności, zawiadamia organ celny o przyczynach niepodjęcia tych czynności.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego przez organ celny

Na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kontrolę rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego, zwanych dalej "pojazdem", przeprowadza się przez:

- 1) próbę kwasową dokonywaną przez funkcjonariusza celnego;
- 2) analizę dokonywaną przez laboratorium posiadające certyfikat akredytacji w zakresie badań paliw płynnych, wydany przez krajową jednostkę akredytującą, zgodnie z przepisami o systemie oceny zgodności.

2. W celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny w obecności kierującego pojazdem, a gdy to niemożliwe, w obecności osoby przybranej przez funkcjonariusza celnego, pobiera ze zbiornika kontrolowanego pojazdu próbkę paliwa w niezbędnej ilości, jednak nie większej niż 0,5 dm³.

3. Do pobrania próbki funkcjonariusz celny stosuje urządzenie umożliwiające pobranie (zassanie) ze zbiornika pojazdu odpowiedniej ilości paliwa, a następnie przelanie (przetłoczenie) do jednorazowego testera, w którym będzie poddane próbie kwasowej, lub do pojemników, w których zostanie przekazane do analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Przed każdym pobraniem próbki urządzenie, o którym mowa w ust. 3, funkcjonariusz celny przepłukuje paliwem pobranym ze zbiornika kontrolowanego pojazdu.

5. Paliwo pochodzące z płukania umieszcza się w pojemniku na zlewki.

§ 2. Do zatrzymania pojazdu w celu przeprowadzenia kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 6x ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej.

§ 3. 1. Próbę kwasową przeprowadza się przez dodanie odpowiedniej ilości próbki paliwa do jednorazowego testera, w którym znajduje się 18% wodny roztwór kwasu solnego, wymieszanie cieczy, a następnie pozostawienie mieszaniny przez okres 10 minut.

2. Oddzielenie się po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, warstwy o zabarwieniu od różowego do czerwonego oznacza, że w kontrolowanym paliwie znajduje się znacznik przeznaczony do barwienia oleju opałowego, określony w przepisach dotyczących podatku akcyzowego.

§ 4. 1. Decyzję o przeprowadzeniu analizy, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, podejmuje funkcjonariusz celny w przypadku uzasadnionego zastrzeżenia co do wyników próby kwasowej albo na żądanie kierującego pojazdem.

2. Pobrana do analizy próbka paliwa jest umieszczana w dwóch jednakowych szczelnie zamykanych pojemnikach, zabezpieczających paliwo przed zmianą jego cech charakterystycznych, oznaczonych w sposób zapewniający ustalenie pojazdu, z którego pobrano próbkę, kierującego tym pojazdem, daty i miejsca pobrania próbki i sposobu jej zabezpieczenia oraz wyłączający zmianę ich zawartości w czasie przesyłki. W każdym z pojemników umieszcza się co najmniej 0,2 dm³ paliwa.

3. Próbkę paliwa umieszczoną w dwóch pojemnikach organ celny dostarcza niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia pobrania próbki, do laboratorium, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2.

4. Paliwo zawarte w jednym z pojemników przeznaczane się do badań, natomiast paliwo znajdujące się w drugim z pojemników stanowi zapas kontrolny laboratorium.

§ 5. 1. Z przeprowadzonej kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 2, sporządza się protokół, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, nie stwierdzono nieprawidłowości co do rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu, protokół sporządza się wyłącznie na żądanie kierującego kontrolowanym pojazdem, o czym należy go pouczyć.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, a jeżeli zachodzi konieczność przekazania próbki do analizy, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz otrzymuje kierujący kontrolowanym pojazdem, drugi dołącza się do akt sprawy, trzeci egzemplarz, jeżeli został sporządzony, dołącza się do próbki przesłanej do laboratorium.

§ 6. Pozostałość pobranej próbki paliwa, niewykorzystaną do kontroli, przelewa się (przetłacza) z powrotem do zbiornika pojazdu, za zgodą kierującego pojazdem, a w przypadku braku zgody - umieszcza się w pojemniku na zlewki.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.³⁾

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1999 r. w sprawie wzoru upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanej poza urzędem celnym albo miejscem uznanym przez organ celny (Dz. U. Nr 70, poz. 785), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia .....2004 r. (poz. ....)**

WZÓR

(pieczęć nagłówkowa organu celnego)

.....dnia.....

Protokół nr .....
**kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu
lub innego środka przewozowego**

Działając na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.)

.....
(stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza celnego)

w/na^{*)}.....
(wskazać miejscowość, nr drogi oraz inne informacje dotyczące miejsca kontroli)

dokonał kontroli / pobrania do analizy^{*)} próbki paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego:.....nr rej .....
(marka i typ pojazdu lub innego środka przewozowego)

kierowanego przez .....
(podać dane personalne i adres osoby kierującej pojazdem lub innym środkiem przewozowym)

należącego do .....
(podać ustalone dane dotyczące właściciela lub posiadacza pojazdu lub innego środka przewozowego)

w obecności osoby przybranej .....
(podać dane personalne i adres)

W wyniku próby kwasowej stwierdzono: .....

.....
(opisać zmiany, jakie zaszły w próbce poddanej próbie kwasowej, lub wskazać ich brak)

Pobrana próbka paliwa zostanie przekazana do laboratorium posiadającego certyfikat akredytacji w celu dokonania analizy.

Według oświadczenia kierującego pojazdem lub innym środkiem przewozowym ostatnie tankowanie pojazdu odbyło się w .....^{*)}

Kierujący pojazdem lub innym środkiem przewozowym odmówił poinformowania kontrolującego o ostatnim miejscu tankowania pojazdu *).

Uwagi kierującego pojazdem lub funkcjonariusza celnego: .....

.....
.....

.....
*(podpis kierującego kontrolowanym pojazdem
lub innym środkiem przewozowym)*

.....
(podpis funkcjonariusza celnego)

*) Niepotrzebne skreślić.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 61 ust.3 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Nadużycia i nieprawidłowości w obrocie olejem opałowym oraz jego wykorzystywaniem do celów nie opałowych wymagają uregulowania spraw związanych z kontrolą paliwa znajdującego się w zbiornikach pojazdów lub innych środków przewozowych. Do kontroli w tym zakresie ustawodawca upoważnił również organy celne. Dotychczas problematyka ta była unormowana w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego przez organ celny (Dz. U. Nr 153, poz.1500). W projekcie rozporządzenia, w porównaniu z dotychczasową treścią wprowadzono jedynie nowe brzmienie § 2.

Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia mają na celu skonkretyzowanie metod badania rodzaju paliwa. Odwołują się przy tym do prostych i sprawdzonych metod obiektywnych, ograniczając uznaniowość funkcjonariuszy celnych dokonujących kontroli.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano dwa rodzaje kontroli paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego oraz określono, w jaki sposób należy pobrać próbkę paliwa do kontroli. Pierwszy rodzaj kontroli tzw. "próba kwasowa" (pkt 1) jest badaniem „polowym” polegającym na poddaniu próbki paliwa działaniu roztworu kwasu solnego i stosowany jest co do zasady. Drugi rodzaj kontroli przeprowadzany jest poprzez analizę dokonywaną przez laboratoria posiadające certyfikat akredytacji w zakresie badań paliw płynnych (pkt 2). Próbkę pobiera się w niezbędnej ilości. W praktyce do przeprowadzenia próby kwasowej wystarczy ok. 0,01 dm³ paliwa, natomiast do dokładnej analizy przeprowadzanej w laboratorium niezbędne jest ok. 0, 2 dm³ paliwa. Mając na uwadze, że do analizy w celach kontrolnych przekazuje się dwa pojemniki po 0,2 dm³, przyjęto, że maksymalna ilość pobranej próbki nie może przekroczyć 0,5 dm³.

W § 2 wskazano, w oparciu o które przepisy może nastąpić zatrzymanie pojazdu w celu przeprowadzenia kontroli paliwa, odwołując się do odpowiedniego stosowania art. 6x ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej.

Sposób przeprowadzenia próby kwasowej określono w § 3 projektu rozporządzenia. Jeżeli w paliwie znajduje się barwnik stosowany do barwienia oleju opałowego, w wyniku reakcji z kwasem oddzieli się warstwa o zabarwieniu od różowego do czerwonego, a intensywność barwy zależna będzie od stopnia zawartości tego barwnika. Barwnik określony jest w § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 marca 2002 r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 27, poz. 269, Nr 98, poz. 885 , Nr 125, poz. 1065 i 216, poz. 1829 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 780).

W § 4 uregulowano tryb postępowania w przypadku potrzeby przeprowadzenia analizy kontrolowanego paliwa. Decyzję o przeprowadzeniu analizy podejmuje funkcjonariusz celny, w przypadku uzasadnionego zastrzeżenia co do wyniku próby kwasowej. O przeprowadzenie analizy może również wnioskować kierujący kontrolowanym pojazdem, a powodem może być m.in. kwestionowanie wyników próby kwasowej.

W § 5 określono kwestie dotyczące udokumentowania przeprowadzonej kontroli paliwa. Wzór protokołu kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego określono w załączniku do rozporządzenia. W protokole uwzględnione są wszystkie niezbędne informacje pozwalające ustalić funkcjonariusza celnego oraz inne osoby „zainteresowane” wynikiem kontroli.

W § 6 wskazano, co należy zrobić z pozostałościami pobranej próbki paliwa.

Przepisy projektu rozporządzenia dotyczą kwestii związanych z kontrolą rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego. Kontroli w tym zakresie mogą być poddane wszystkie pojazdy. W projektowanych przepisach przyjęto skuteczne metody techniczne, stosowane przez Policję.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾
z dnia .....

w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej

Na podstawie art. 6s ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

**Kontrola celna towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty Europejskiej i
wyprowadzanych z tego obszaru**

§ 1. 1. W przypadku przywozu lub wywozu towarów, których posiadanie, obrót lub rozpowszechnianie umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne uzależniają od spełnienia określonych wymogów, organ celny kontroluje spełnienie tych wymogów przed przyjęciem zgłoszenia celnego, a w przypadku gdy nadanie towarom przeznaczenia celnego nie wymaga dokonania zgłoszenia celnego - przed nadaniem przeznaczenia celnego.

2. Jeżeli przepisy, o których mowa w ust. 1, uzależniają przywóz lub wywóz towaru od posiadania pozwolenia, organ celny w momencie zgłoszenia celnego jest obowiązany, w szczególności:

- 1) dokonać na oryginale pozwolenia adnotacji o ilości lub wartości przywożonego lub wywożonego towaru;
- 2) dokonać na oryginale pozwolenia adnotacji o całkowitym wykorzystaniu pozwolenia, jeżeli towar objęty pozwoleniem został w całości przywieziony lub wywieziony;
- 3) zwrócić oryginał pozwolenia zgłaszającemu oraz dołączyć kserokopię pozwolenia wraz z dokonanymi adnotacjami do karty zgłoszenia celnego, zatrzymywanej przez organ celny.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się, jeżeli przepisy odrębne określają inny sposób postępowania.

§ 2. 1. W przypadku przywozu towarów podlegających oznaczeniu znakami akcyzy, na podstawie przepisów o oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy, funkcjonariusz celny sprawdza, czy znaki akcyzy:

- 1) są autentyczne;
- 2) zostały nałożone prawidłowo;
- 3) nie są uszkodzone.

2. W przypadku przywozu na obszar celny Wspólnoty Europejskiej towarów, na które polskie znaki akcyzy nałożono za granicą, funkcjonariusz celny sprawdza, czy znaki te zostały wywiezione z obszaru celnego Wspólnoty Europejskiej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 3. 1. W przypadku przywozu lub wywozu towarów transportem przesyłowym, takim jak rurociągi, gazociągi i sieć energetyczna, funkcjonariusz celny nakłada zamknięcia celne

na urządzenia pomiarowe służące do odczytu wskazań ilości przywożonych lub wywożonych towarów tym transportem, przed rozpoczęciem ich eksploatacji.

2. Podczas kontroli celnej funkcjonariusz celny porównuje dane zawarte w zgłoszeniu celnym z danymi z protokołów odczytu wskazań urządzeń pomiarowych, stosowanych przy transporcie, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku przywozu lub wywozu towarów transportem, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny może uczestniczyć w czynnościach związanych z odczytem wskazań urządzeń pomiarowych, a udział w tych czynnościach potwierdza w protokole odczytu wskazań.

§ 4. 1. Złożenie towarów w magazynie czasowego składowania lub wyprowadzenie towarów z magazynu czasowego składowania jest dokonywane w obecności funkcjonariusza celnego, a jeżeli z ważnych przyczyn jest to niemożliwe - po uprzednim pisemnym powiadomieniu organu celnego.

2. Funkcjonariusz celny potwierdza złożenie towarów w magazynie czasowego składowania lub wyprowadzenie towarów z magazynu czasowego składowania w ewidencji towarowej prowadzonej w tym magazynie.

§ 5. 1. Zamknięcia celne mogą być nakładane na towary, opakowania lub środki transportu, gdy:

- 1) ze względu na warunki procedury celnej jest to niezbędne dla zachowania tożsamości towarów lub ich identyfikacji;
- 2) towary, którym nadano przeznaczenie celne wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, są przewożone z urzędu celnego do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego;
- 3) towary objęte procedurą składu celnego są przemieszczane do innego składu celnego;
- 4) towary znajdujące się w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnocłowym są przewożone do innego wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego;
- 5) towary składowane czasowo są przewożone do innego miejsca znajdującego się pod dozorem celnym;
- 6) towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty Europejskiej przewożone są drogą celną;
- 7) towary są złożone w magazynie czasowego składowania bez zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego.

2. Zamknięcia celne mogą być nakładane na pomieszczenia, składy celne lub magazyny czasowego składowania w wypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary w nich znajdujące się mogą zostać usunięte spod dozoru celnego.

3. Funkcjonariusz celny, który nałożył zamknięcia celne, jest obowiązany podać w protokole liczbę i rodzaj nałożonych zamknięć celnych i ich cechy identyfikacyjne.

4. Zamknięć celnych nie nakłada się w przypadku, gdy towary:

- 1) znajdują się na statkach morskich, z wyjątkiem broni palnej, materiałów wybuchowych, amunicji, środków obezwładniających, napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych i innych używek;
- 2) są przewożone, zgodnie z odrębnymi przepisami, bez opakowań, w otwartych wagonach, otwartych barkach lub innych środkach przewozowych, zwłaszcza gdy są to towary masowe;
- 3) posiadają cechy pozwalające w sposób nie budzący wątpliwości ustalić ich tożsamość, w szczególności posiadają numery fabryczne w sposób trwały umieszczone na towarze, albo gdy zgłaszający przedstawił opis, dokumentację techniczną lub zdjęcia fotograficzne towaru.

5. Organ celny może zezwolić na usunięcie lub zniszczenie zamknięć celnych:

- 1) osobie zwolnionej z obowiązku przedstawiania towarów w urzędzie celnym - na podstawie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej lub innego pozwolenia organu celnego, lub
- 2) innym osobom - na podstawie pozwolenia organu celnego na usunięcie lub zniszczenie zamknięć celnych.

6. Osoby, o których mowa w ust. 5, mogą usunąć lub zniszczyć zamknięcia celne zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu i pod warunkiem zawiadomienia organu celnego, w trybie i terminie określonym w pozwoleniu, o rodzaju, ilości i cechach identyfikacyjnych zamknięć celnych.

7. Jeżeli w wyniku sprawdzenia zamknięć celnych funkcjonariusz celny stwierdzi ich uszkodzenie, usunięcie lub zniszczenie dokonane bez zgody organu celnego, jest obowiązany sporządzić protokół.

§ 6. W ramach kontroli celnej autentyczność dokumentów może zostać sprawdzona w wyniku:

- 1) oceny cech zewnętrznych i treści dokumentów;
- 2) oględzin znaków zabezpieczających, a w szczególności hologramów lub kodów, jeżeli dokument został w ten sposób zabezpieczony;
- 3) uzyskania od organów lub osób, które wystawiły dokumenty, potwierdzenia ich autentyczności;
- 4) dokonania przez organ celny lub inny organ albo instytucję ekspertyzy laboratoryjnej dokumentów;
- 5) ustalenia autentyczności podpisów, pieczęci i innych znaków urzędowych i firmowych;
- 6) porównania dokumentów z ich kopiami lub uwierzytelnionymi fotokopiami, które są w posiadaniu organów celnych lub zostały bezpośrednio przekazane organom celnym przez organy lub osoby, które wystawiły te dokumenty.

§ 7. Jeżeli przepisy prawa celnego ograniczają uprawnienia do korzystania ze zwolnienia z należności przywozowych przez podróżnych wjeżdżających na obszar celny Wspólnoty, osoby przekraczające granicę wielokrotnie w krótkich odstępach czasu, przy zgłaszaniu towarów podlegających zwolnieniu z należności przywozowych, składają deklarację według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 2

Kontrola procedur celnych i procedury uproszczonej

§ 8. W przypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej, organ celny może przed udzieleniem pozwolenia przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia oraz rodzaj ksiąg handlowych może zapewnić właściwy dozór celny i kontrolę procedury;
- 2) rodzaj ewidencji towarowej odpowiada wymogom określonym w przepisach prawa celnego;
- 3) stan pomieszczeń lub terenu zapewnia pozostawianie towaru pod dozorem celnym, jeżeli procedura ma być stosowana w miejscach znajdujących się pod dozorem celnym.

§ 9. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, organ celny może przed udzieleniem pozwolenia przeprowadzić u składającego kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia księgowości i dokumentacji związanej z przeprowadzanymi operacjami handlowymi pozwoli na ustalenie, czy przepisy prawa celnego będą stosowane właściwie;
- 2) osoba ta nie naruszyła przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych;
- 3) stan pomieszczeń lub terenu zapewnia pozostawanie towaru pod dozorem celnym, jeżeli procedura ma być stosowana w miejscach znajdujących się pod dozorem celnym.

§ 10. W przypadku osoby, która uzyskała pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, organ celny, co najmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego, przeprowadza kontrolę dokumentów, danych handlowych i księgowości w celu stwierdzenia, czy przepisy dotyczące procedury uproszczonej były właściwie stosowane i czy osoba ta nie naruszyła przepisów prawa związanych z przywozem lub wywozem towarów.

§ 11. Kontrola stosowania procedury dopuszczenia do obrotu polega, w szczególności, na:

- 1) sprawdzeniu przestrzegania warunków określonych przez przepisy prawa celnego, zwłaszcza w wypadku, gdy towar został zwolniony z należności przywózowych ze względu na przeznaczenie lub cel przywozu albo z zastrzeżeniem nieodstępowania, a także gdy ze względu na przeznaczenie towarów zostały zastosowane obniżone lub preferencyjne stawki celne albo inne środki taryfowe;
- 2) zbadaniu spełnienia, przy stosowaniu procedury dopuszczenia do obrotu, wymagań określonych przepisami prawa, w tym dotyczących należności przywózowych.

§ 12. Kontrola stosowania procedury tranzytu polega, w szczególności, na:

- 1) kontroli autentyczności i prawidłowości oraz terminu ważności dokumentów, z których zastosowaniem odbywa się przemieszczanie towarów, i innych dokumentów wymaganych na podstawie przepisów prawa;
  - 2) sprawdzaniu zamknięć celnych;
- kontroli przestrzegania terminu dostarczenia towarów i dokumentów do urzędu przeznaczenia.

§ 13. 1. Kontrola stosowania procedury składu celnego polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego, a w szczególności, czy:

- 1) towary podczas ich przebywania w składzie celnym nie zostały usunięte spod dozoru celnego;
- 2) spełnione zostały obowiązki wynikające ze składowania towarów znajdujących się pod procedurą składu celnego;
- 3) przestrzegane są warunki określone w pozwoleniu.

2. Organ celny może dokonywać kontroli, o której mowa w ust. 1, również poprzez sprawdzanie wpisów do ewidencji towarowej.

§ 14. Kontrola stosowania procedury uszlachetniania czynnego polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami i terminami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy:

- 1) osoba ta przestrzega terminu, w którym produkty kompensacyjne powinny zostać wywiezione, powrotnie wywiezione lub otrzymać inne przeznaczenie celne;

- 2) osoba przestrzega terminu na złożenie rozliczenia procedury oraz wymogów, które rozliczenie takie musi spełniać;
- 3) warunki określone dla towarów ekwiwalentnych są spełnione.

§ 15. Kontrola stosowania procedury przetwarzania pod kontrolą celną polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego, a w szczególności czy osoba ta przestrzega terminu:

- 1) w którym produkty przetworzone powinny zostać dopuszczone do obrotu;
- 2) na złożenie rozliczenia procedury oraz wymogów, które rozliczenie takie musi spełniać.

§ 16. Kontrola stosowania procedury odprawy czasowej polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, wykorzystuje towar objęty procedurą odprawy czasowej zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy osoba ta:

- 1) przestrzega wyznaczonych terminów, w tym terminu, w którym towary przywożone powinny zostać powrotnie wywiezione lub otrzymać inne przeznaczenie celne, i terminów uiszczania kwoty należności przywozowych za towary objęte procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności przywozowych;
- 2) wykorzystuje towar objęty procedurą odprawy czasowej zgodnie z przeznaczeniem i warunkami, od których przepisy prawa celnego uzależniają możliwość objęcia towaru tą procedurą.

§ 17. Kontrola stosowania procedury uszlachetniania biernego polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego, a w szczególności czy:

- 1) osoba ta przestrzega terminu, w którym produkty kompensacyjne powinny zostać powrotnie wywiezione;
- 2) osoba prawidłowo zastosowała przepisy dotyczące całkowitego lub częściowego zwolnienia z należności przywozowych;
- 3) warunki określone dla produktów zamiennych zostały spełnione.

§ 18. Kontrola stosowania procedury wywozu polega, w szczególności, na:

- 1) sprawdzeniu przestrzegania warunków określonych przepisami prawa;
- 2) kontroli zgodności stanu faktycznie wywożonego towaru z danymi uwidocznionymi w zgłoszeniu celnym oraz dołączonych dokumentach.

§ 19. W przypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 156a rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. UE L 187 z 26.7.2003, str. 16 i n.), organ celny może przed udzieleniem pozwolenia przeprowadzić u wnioskującego kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia księgowości i dokumentacji związanej z przeprowadzanymi operacjami handlowymi pozwoli na ustalenie, czy przepisy prawa celnego będą stosowane właściwie;
- 2) kwota należności przywozowych do pobrania w okresie objętym pozwoleniem nie będzie niższa od kwoty, która byłaby należna w przypadku braku pozwolenia.

Rozdział 3

Kontrola celna wykonywana w składach celnych, wolnych obszarach celnych lub składach wolnocłowych

§ 20. 1. Organ celny jest obowiązany przeprowadzać okresowe kontrole składu celnego nie rzadziej niż raz w ciągu roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Okresowe kontrole składu celnego organ celny przeprowadza co najmniej raz w ciągu 6 miesięcy, gdy:

- 1) w pomieszczeniach składu celnego towary poddawane są procesom uszlachetnienia w ramach procedury uszlachetniania czynnego, lub
- 2) w pomieszczeniach składu celnego towary poddawane są procesom przetworzenia w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną, lub
- 3) towary składowane w składzie celnym są obejmowane procedurą składu celnego lub dopuszczenia do obrotu bez przedstawiania ich organom celnym.

3. W trakcie okresowej kontroli składu celnego organ celny podejmuje odpowiednie czynności kontroli celnej w celu stwierdzenia, czy:

- 1) stan pomieszczeń oraz wyposażenie składu celnego zapewniają odpowiednie warunki składowania towarów, umożliwiają prowadzenie kontroli celnej i gwarantują pozostawanie towarów pod dozorem celnym;
- 2) prowadzący skład celny prowadzi działalność zgodnie z warunkami określonymi w przepisach prawa, udzielonym pozwoleniu i regulaminie funkcjonowania składu celnego;
- 3) towary są składowane zgodnie z ustalonymi warunkami, a zwłaszcza czy przestrzegane są wyznaczone terminy składowania;
- 4) działalność składu celnego nie została przerwana na czas dłuższy niż 3 miesiące;
- 5) rozmiar prowadzonej działalności uzasadnia dalsze prowadzenie składu celnego;
- 6) ewidencja towarowa jest prowadzona zgodnie z warunkami określonymi przez organ celny;
- 7) towary są poddawane zwyczajowym czynnościom, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu;
- 8) towary są czasowo wyprowadzane ze składu celnego, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu;
- 9) ilość towarów znajdujących się w składzie celnym jest zgodna z ilością wykazaną w ewidencji towarowej;
- 10) wykonane zostały zalecenia dotyczące usunięcia uchybień stwierdzonych w wyniku wcześniejszej okresowej kontroli składu celnego.

4. Organ celny może zakazać wprowadzania towarów do składu celnego lub wyprowadzania towarów ze składu celnego w czasie przeprowadzania okresowej kontroli składu celnego, nie dłużej jednak niż przez okres 3 dni.

5. W celu stwierdzenia, czy prowadzący skład celny prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz czy nie zostały naruszone warunki wymagane do uzyskania pozwolenia na prowadzenie składu celnego, organ celny może zobowiązać prowadzącego skład celny do dostarczenia:

- 1) opinii o sytuacji finansowej prowadzącego skład celny, wydanej przez bank prowadzący jego rachunek rozliczeniowy;

- 2) aktualnego zaświadczenia, wydanego przez urząd skarbowy właściwy dla prowadzącego skład celny, że prowadzący skład celny nie zalega z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa;
- 3) aktualnego zaświadczenia potwierdzającego, że prowadzący skład celny nie zalega ze składkami na ubezpieczenia społeczne;
- 4) zaświadczenia o niekaralności osób kierujących działalnością gospodarczą prowadzącego skład celny za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze oraz przestępstwo skarbowe;
- 5) zestawienia ilości towarów składowanych w składzie celnym;
- 6) zestawienia należności przywozowych i wywozowych, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem procedury składu celnego.

§ 21. 1. Kontrola działalności prowadzonej w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym dokonywana jest co najmniej raz w ciągu 6 miesięcy.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na:

- 1) kontroli towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, znajdujących się w nich lub z nich wyprowadzanych, a zwłaszcza towarów, które podlegają należnościami przywozowym albo wywozowym;
- 2) kontroli ewidencji prowadzonych w związku z działalnością w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- 3) sprawdzaniu zgodności ilości i rodzaju towarów znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym z informacjami wykazanymi w ewidencjach towarowych;
- 4) kontroli procedur celnych stosowanych na terenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego;
- 5) kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych przez umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne;
- 6) kontroli warunków składowania towarów, a zwłaszcza towarów, których składowanie związane jest ze zwiększonym ryzykiem lub wymaga specjalnych urządzeń;
- 7) kontroli przestrzegania terminu pozostawiania towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, jeżeli termin taki został wyznaczony;
- 8) sprawdzaniu, czy osoby prowadzące działalność w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym nie zalegają z należnościami przywozowymi, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa lub składkami na ubezpieczenia społeczne ani nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe.

§ 22. 1. Organ celny jest obowiązany przeprowadzać, co najmniej raz w ciągu roku kalendarzowego, kontrolę działalności prowadzonej przez zarządzającego wolnym obszarem celnym lub składem wolnocłowym.

2. W trakcie okresowej kontroli działalności prowadzonej przez zarządzającego wolnym obszarem celnym lub składem wolnocłowym organ celny podejmuje odpowiednie czynności kontroli celnej w celu stwierdzenia, czy:

- 1) zarządzający wolnym obszarem celnym lub składem wolnocłowym prowadzi działalność zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie funkcjonowania wolnego obszaru celnego i składu wolnocłowego;
- 2) zachowane zostały warunki umożliwiające organowi celnemu sprawowanie dozoru celnego.

Rozdział 4

Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny

§ 23. 1. Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny może mieć charakter:

- 1) planowany;
- 2) doraźny.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, organy celne mogą wykonywać wspólnie z innymi upoważnionymi organami.

§ 24. Kontroli celnej, wykonywanej poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, powinny podlegać w szczególności towary akcyzowe, rolno-spożywcze, elektroniczne oraz materiały i wyroby włókiennicze.

§ 25. Organ celny dokonuje ustaleń prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym na podstawie dowodów, takich jak dokumenty i dowody rzeczowe, dane z ewidencji i sprawozdawczości, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych, szkice, zdjęcia fotograficzne, jak również pisemne wyjaśnienia i oświadczenia.

§ 26. Organ celny zabezpiecza dowody przez:

- 1) przechowanie ich u kontrolowanego w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 2) opieczętowanie i oddanie ich, za pokwitowaniem, kontrolowanemu na przechowanie;
- 3) odebranie ich, za potwierdzeniem odbioru.

§ 27. 1. Dowody utrwalone za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz elektronicznych nośników informacji powinny być zabezpieczone przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, w szczególności na skutek działania środków chemicznych, mechanicznych, temperatury lub pola magnetycznego.

2. Opakowania zabezpieczające dowody powinny uniemożliwiać swobodne odtwarzanie lub kopiowanie. Każdy z dowodów powinien być opatrzony podpisem kontrolującego i zawierać numer akt sprawy oraz opis sposobu odtworzenia dowodu.

Rozdział 5

Kontrola towarów objętych Wspólną Polityką Rolną oraz niektórych towarów przetworzonych nieobjętych załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

§ 28. W przypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie magazynu żywnościowego organ celny może przed udzieleniem pozwolenia przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia księgowości i dokumentacji związanej z przeprowadzanymi operacjami handlowymi pozwoli na ustalenie, że będą spełnione warunki wynikające z przepisów prawa celnego;
- 2) wnioskodawca nie naruszył przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych;
- 3) stan pomieszczeń lub terenu zapewnia pozostawanie towaru pod dozorem celnym;

- 4) jest zapewnione, że towary składowane w magazynie zostaną dostarczone do dopuszczalnych miejsc przeznaczenia.

§ 29. 1. Złożenie towarów w magazynie żywnościowym jest dokonywane w obecności funkcjonariusza celnego, a jeżeli jest to niemożliwe, po uprzednim pisemnym powiadomieniu organu celnego.

2. Funkcjonariusz potwierdza złożenie towarów w magazynie żywnościowym w ewidencji towarowej prowadzonej w tym magazynie.

§ 30. Kontrola magazynu żywnościowego polega, w szczególności, na sprawdzeniu:

- 1) czy towar wprowadzony do magazynu nie został usunięty spod dozoru celnego;
- 2) ilości, wartości, tożsamości oraz stanu towaru złożonego w magazynie;
- 3) prawidłowości prowadzonych rejestrów magazynowych;
- 4) czy towar wyprowadzany z magazynu dostarczany jest do dopuszczalnych miejsc przeznaczenia;
- 5) przestrzegania terminów przechowywania towarów w magazynie żywnościowym.

§ 31. W przypadku złożenia wniosku o zatwierdzenie miejsca, w którym towary mogą być składowane lub przetwarzane w ramach prefinansowania, organ celny może przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia księgowości i dokumentacji związanej z przeprowadzanymi operacjami handlowymi pozwoli na ustalenie, że będą spełnione warunki wynikające z przepisów prawa celnego oraz przepisów związanych z wypłatą refundacji eksportowych;
- 2) wnioskodawca nie naruszył przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych;
- 3) stan pomieszczeń lub terenu zapewnia pozostawanie towaru pod dozorem celnym;
- 4) wnioskodawca posiada możliwości technologiczne przetwarzania towarów zgodnie z wnioskiem, w wypadku gdy wniosek dotyczy miejsca w którym przeprowadzane będzie przetwarzanie w ramach prefinansowania.

§ 32. 1. Kontrola zatwierdzonego przez organ celny miejsca, w którym towary są składowane w ramach prefinansowania polega, w szczególności, na sprawdzeniu:

- 1) czy towar nie został usunięty spod dozoru celnego;
- 2) ilości, wartości i tożsamości towaru złożonego w tym miejscu;
- 3) prawidłowości dokumentacji celnej, w tym prowadzonych rejestrów.

2. Kontrola zatwierdzonego przez organ celny miejsca, w którym towary są przetwarzane w ramach prefinansowania, polega na sprawdzeniu, czy osoba która dokonuje przetwarzania, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu wydanym przez właściwy organ na przetwarzanie w ramach prefinansowania, w szczególności, czy:

- 1) towar nie został usunięty spod dozoru celnego;
- 2) terminy wynikające z przepisów prawa są przestrzegane;
- 3) dokumentacja celna, w tym wymagane rejestry, prowadzone są w sposób prawidłowy;
- 4) towary przetworzone są zgodne ze współczynnikiem produktywności zatwierdzonym przez właściwy organ.

§ 33. Kontrola przeprowadzana przez organ celny, na wniosek właściwego organu, w zakresie dostosowania możliwości wytwórczych producenta do stosowania zarejestrowanej receptury, ma na celu ustalenie, czy:

- 1) producent prowadzi działalność w zakresie produkcji produktów przetworzonych;

- 2) w zakładzie produkcyjnym, surowce wykorzystywane do wytwarzania produktów przetworzonych eksportowanych z refundacją, są przechowywane oddzielnie od innych surowców;
- 3) w zakładzie produkcyjnym prowadzona jest dokumentacja surowców, z uwzględnieniem ich pochodzenia, półproduktów oraz gotowych produktów przetworzonych;
- 4) w zakładzie produkcyjnym prowadzona jest archiwizacja dokumentacji produkcyjnej w porządku chronologicznym, w okresie przynajmniej pięciu lat od daty rozpoczęcia produkcji produktu o danej recepturze.

§ 34. W przypadku kontroli stosowania zarejestrowanej receptury towarów przetworzonych, na wniosek właściwego organu, organ celny ustala czy:

- 1) producent spełnia warunki, o których mowa w § 31;
- 2) receptura stosowana przez producenta jest zgodna z recepturą zarejestrowaną przez właściwy organ.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.³⁾

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 września 1999 r. w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej (Dz. U. Nr 80, poz. 909, oraz z 2001 r. Nr 149, poz. 1675), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia .....2004 r. (poz. ....)**

DEKLARACJA

(wypełnić drukowanymi literami)

Ja, niżej podpisany(a), ...
(imię i nazwisko)

zamieszkały(a): .....
(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu)

legitymujący(a) się dokumentem uprawniającym do przekroczenia
granicy Rzeczypospolitej Polskiej seria .....

numer ....., wydanym przez .....

oświadczam, że w ramach zwolnienia z należności przywozowych określonego w art.
..... przywożę:

Nazwa wyrobu	Ilość	
	Powyżej 22% alkoholu	Poniżej 22% alkoholu
Wyroby spirytusowe ¹⁾		
Wino ¹⁾		
Piwo ¹⁾		
Wyroby tytoniowe ²⁾		

1) Ilość w litrach.

2) Ilość w sztukach lub gramach.

Data: .....-.....-.....
(dzień) (miesiąc) (rok)

.....
(czytelny podpis)

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 6s ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ww. przepis zawiera delegację dla Ministra Finansów do określenia warunków wykonywania czynności kontroli celnej, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów.

Dotychczas problematyka ta była unormowana w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 września 1999 r. w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej (Dz. U. Nr 80, poz. 909 i z 2001 r. Nr 149, poz. 1675).

Celem wydania tego aktu wykonawczego jest dostosowanie obowiązujących przepisów do regulacji, które będą obowiązywały po dniu akcesji Polski do Unii Europejskiej.

W rozdziale 1 (§ 1–7) zawarto regulacje dotyczące kontroli celnej towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty i wyprowadzanych z obszaru celnego Wspólnoty. W sposób szczegółowy zostały uregulowane kwestie kontroli towarów objętych ograniczeniami pozataryfowymi (§ 1), towarów akcyzowych (§ 2), przesyłanych transportem przesyłowym (§ 3). Przepis § 4 określa podstawowe zasady odnoszące się do funkcjonowania magazynu czasowego składowania. W § 5 szczegółowo wskazano przypadki, w których nakładane są zamknięcia celne, kiedy zamknięć celnych się nie nakłada oraz sytuacje w których zamknięcia te mogą zostać usunięte lub zniszczone. § 6 określa sposób sprawdzania autentyczności dokumentów w ramach kontroli celnej. Natomiast § 7 wskazuje sytuację w której podróżni korzystający ze zwolnień z należności przywózowych składają deklaracje, umożliwiające organom celnym dokonywanie kontroli, czy podróżni korzystają z przysługujących im zwolnień zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa celnego.

Przepisy rozdziału 2 (§ 8-19) wskazują na czym ma polegać dokonywanie kontroli stosowania procedur celnych. Generalnym celem tych kontroli jest ustalenie czy właściwe podmioty prowadzą swoją działalność zgodnie z przepisami prawa celnego. Kontroli podlegają przede wszystkim sposoby prowadzenia księgowości, dokumentowania operacji handlowych oraz przestrzegania terminów wynikających z przepisów prawa celnego lub udzielonych pozwoleń.

Kontrola celna wykonywana w składach celnych, wolnych obszarach celnych lub składach wolnocłowych jest określona w rozdziale 3 (§ 20-23). W przepisach tych wskazana jest minimalna częstotliwość wykonywania poszczególnych rodzajów kontroli oraz na czym mają one polegać. Podstawowym celem tych kontroli jest ustalenie, czy zachowane są odpowiednie warunki związane z tym, że towary znajdujące się w ww. miejscach pozostają pod dozorem celnym.

Rozdział 4 (§ 23-27) określa warunki kontroli celnej wykonywanej poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny. Kontrole takie mogą mieć charakter planowany albo doraźny. Ze względu na specjalne uwarunkowania w obrocie handlowym, kontroli podlegają w szczególności tzw. wrażliwe grupy towarów, tj. towary akcyzowe, rolno-spożywcze, elektroniczne oraz materiały i wyroby włókiennicze.

Warunki kontroli towarów objętych Wspólną Polityką Rolną oraz niektórych towarów przetworzonych nieobjętych załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską określone są w rozdziale 5 (§ 28-34). Przepisy § 28-30 regulują kwestie związane

z prowadzeniem magazynu żywnościowego, na prowadzenie którego wymagane jest pozwolenie organu celnego. Organ celny kontroluje zatem właściwy podmiot przed udzieleniem mu pozwolenia, czy będzie w stanie wypełniać warunki wynikające z przepisów prawa celnego (§ 28). Co do zasady złożenie towarów w magazynie żywnościowym ma się odbywać w obecności funkcjonariusza celnego, chyba że jest to niemożliwe (§ 29). Towar składowany w magazynie żywnościowym znajduje się pod dozorem celnym, zatem prowadzenie magazynu podlega kontroli szczególnie pod kątem zachowania odpowiednich warunków przechowywania towarów (§ 30). § 31 i 32 wskazują na czym ma polegać dokonywanie kontroli miejsc, w których towary mogą być składowane lub przetwarzane w ramach prefinansowania, w szczególności kontroli podlegają kontroli sposoby prowadzenia księgowości i dokumentacji obrotu handlowego oraz spełnienie warunków zapewniających pozostawanie towarów pod dozorem celnym. Natomiast § 33 i 34 określają, spełnienie jakich warunków podlegają sprawdzaniu w ramach kontroli stosowania przez producenta zarejestrowanej receptury przetwarzania towarów.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana przez prawo wspólnotowe, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie rodzajów dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej i osób
zobowiązanych do ich przechowywania**

Na podstawie art. 6s ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokumentami mającymi znaczenie dla kontroli celnej są:

- 1) dokumenty wydawane przez organy celne, a w szczególności:
  - a) pozwolenia,
  - b) zaświadczenia,
  - c) pokwitowania, w tym: dowód uiszczenia kwoty wynikającej z długu celnego, potwierdzenie złożenia zabezpieczenia, kaucji gwarancyjnej oraz dokonania innych wpłat na rzecz organów celnych;
- 2) inne decyzje i postanowienia wydawane przez organy celne;
- 3) orzeczenia wydawane w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe przez organy celne;
- 4) pozwolenia i decyzje na przywóz towarów objętych kontyngentem taryfowym, wydane przez ministra właściwego do spraw gospodarki lub Prezesa Agencji Rynku Rolnego;
- 5) świadectwa pochodzenia i inne dowody pochodzenia towarów;
- 6) faktury i inne dokumenty służące do ustalania wartości celnej;
- 7) deklaracja skrócona lub dokumenty, wykorzystane w charakterze deklaracji skróconej;
- 8) regulaminy, których obowiązek sporządzenia wynika z przepisów prawa celnego, a w szczególności: regulamin magazynu czasowego składowania, regulamin funkcjonowania składu celnego, regulamin funkcjonowania wolnego obszaru celnego oraz składu wolnocłowego;
- 9) ewidencje i rejestry, których obowiązek prowadzenia wynika z przepisów prawa celnego, a w szczególności: ewidencje towarów składowanych w magazynie czasowego składowania, ewidencje towarowe składu celnego oraz ewidencje prowadzone przez osoby prowadzące działalność w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- 10) wydruki ewidencji, jeżeli ewidencje prowadzi się z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych;
- 11) wydruki komputerowe zgłoszenia celnego, jeżeli zgłoszenie celne zostało dokonane z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;
- 12) wnioski i decyzje w sprawie ochrony praw własności intelektualnej;
- 13) dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów dotyczących posiadania, obrotu lub rozpowszechniania towarów, od których umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne uzależniają przywóz lub wywóz tych towarów;
- 14) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków wymaganych do korzystania ze zwolnień od należności przywozowych;
- 15) zgłoszenia celne, w tym także zgłoszenie celne uzupełniające oraz dokumenty wymagane do objęcia towaru procedurą celną;
- 16) dokumenty potwierdzające nadanie właściwego przeznaczenia celnego;
- 17) protokoły sporządzane przez organy celne, jeżeli zostały one doręczone osobom;

- 18) dokumenty handlowe lub urzędowe, przedkładane przy objęciu towaru procedurą uproszczoną;
- 19) księgi uszlachetniania czynnego oraz księgi przetwarzania pod kontrolą celną;
- 20) pozwolenia na wykonanie prac budowlanych na terenie wolnego obszaru celnego oraz składu wolnocłowego;
- 21) upoważnienia do działania jako przedstawiciel;
- 22) zaświadczenia o wpisaniu na listę agentów celnych;
- 23) dokumenty określające status prawny osoby wprowadzającej towar lub wyprowadzającej towar podlegający kontroli celnej;
- 24) dokumenty bankowe potwierdzające przekazanie płatności na rzecz kontrahenta;
- 25) dokumenty bankowe zezwalające na wywóz wartości dewizowych za granicę;
- 26) wykorzystane międzynarodowe dokumenty gwarancyjne;
- 27) dokumenty dotyczące transportu i spedycji, a w szczególności umowy przewozu, faktury lub inne dokumenty potwierdzające dokonanie zapłaty na przewóz;
- 28) księgi podatkowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.), oraz dokumenty stanowiące podstawę dokonanych w nich zapisów, a także dokumentacja, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152 i Nr 139, poz. 1324);
- 29) księgi handlowe, o których mowa w art. 496 lit. i rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1 i n.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. UE L 187 z 26.7.2003, str. 16 i n.);
- 30) dokumenty dotyczące towarów objętych Wspólną Polityką Rolną, w szczególności, licencje przywózowe i wywózowe, certyfikaty przywózowe oraz wnioski o refundację.

§ 2. Dokumenty, o których mowa w § 1, przechowują następujące osoby:

- 1) zgłaszający i upoważniony do korzystania z procedury celnej - dokumenty związane ze zgłoszeniem celnym oraz z korzystaniem z procedury;
- 2) agent celny - dokumenty potwierdzające uprawnienie do działania jako przedstawiciel;
- 3) prowadzący skład celny i magazyn czasowego składowania - dokumenty związane z prowadzeniem składów celnych i magazynów czasowego składowania;
- 4) zarządzający wolnym obszarem celnym, składem wolnocłowym lub prowadzący działalność w wolnym obszarze celnym - dokumenty związane z zarządzaniem wolnym obszarem celnym, składem wolnocłowym lub związane z prowadzoną działalnością;
- 5) przewoźnicy i spedytorzy - dokumenty związane z dokonaniem przewozem lub spedycją;
- 6) dłużnik - dokumenty związane z powstaniem długu celnego i pokryciem kwoty wynikającej z długu celnego;
- 7) stosujący pośrednio lub bezpośrednio przepisy prawa celnego - dokumenty związane ze stosowaniem przepisów prawa celnego;
- 8) prowadzący magazyn żywnościowy - dokumenty związane z prowadzeniem magazynu żywnościowego;
- 9) korzystający z prefinansowania towarów objętych Wspólną Polityką Rolną - dokumenty związane z zatwierdzeniem i wykorzystaniem miejsc, w których towary objęte Wspólną Polityką Rolną mogą być przetwarzane lub składowane w ramach prefinansowania;
- 10) producenci korzystający z refundacji eksportowych dla towarów przetworzonych - dokumenty związane z dostosowaniem możliwości wytwórczych producenta do

zgłoszonej i zarejestrowanej receptury oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków wytwarzanego towaru, wynikających z receptury.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.³⁾

Minister Finansów

- ¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....
- ³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 października 1999 r. w sprawie rodzajów dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej i osób zobowiązanych do ich przechowywania (Dz. U. Nr 87, poz. 972), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 6s ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W obecnym stanie prawnym zagadnienia wskazane w przedmiotowej delegacji ustawowej są regulowane rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 października 1999 r. w sprawie rodzajów dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej i osób zobowiązanych do ich przechowywania (Dz. U. z 1999r. Nr 87, poz. 972 i z 2003r. Nr 199, poz.1943).

Celem wydania tej regulacji jest dostosowanie obowiązujących przepisów do regulacji, które będą obowiązywały po dniu akcesji Polski do Unii Europejskiej.

W § 1 projektu rozporządzenia zawarto katalog dokumentów mający znaczenie dla kontroli celnej. Wskazano te dokumenty, które z punktu widzenia kontroli celnej mogą stanowić podstawę do stwierdzenia ewentualnych nieprawidłowości w obrocie towarowym z zagranicą.

W § 2 projektu rozporządzenia określono katalog osób zobowiązanych do przechowywania dokumentów mający znaczenie dla kontroli celnej wskazując jednocześnie jakie konkretnie rodzaje dokumentów osoby te mają obowiązek przechowywać.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia .....

w sprawie wzoru i sposobu oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej

Na podstawie art. 6x ust.6 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pojazd służbowy Służby Celnej oznakowany jest pasem wyróżniającym barwy żółtej oraz umieszczonym po obu stronach pojazdu napisem "SŁUŻBA CELNA" barwy czarnej.

2. Pas wyróżniający o szerokości 200 mm umieszczony jest wokół pojazdu na wysokości przednich reflektorów.

3. Napis "SŁUŻBA CELNA" o wysokości 150 mm umieszczony jest symetrycznie na pasie wyróżniającym.

4. Po obu stronach pojazdu, na pasie wyróżniającym, na tylnym błotniku, umieszczony jest napis barwy czarnej o wysokości 150 mm, określający przynależność pojazdu do określonej jednostki organizacyjnej Służby Celnej, składający się z cyfr oznaczenia numerowego izby celnej oraz numeru kolejnego pojazdu.

5. Na dachu pojazdu jest umieszczona tablica podświetlana barwy białej z napisem "SŁUŻBA CELNA" barwy czarnej.

6. Po obu stronach tablicy podświetlanej umieszczone są światła błyskowe barwy niebieskiej.

7. Wzór oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.³⁾

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. ....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 września 2003 r. w sprawie wzoru i sposobu oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej (Dz. U. Nr 167, poz. 1624), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia ..... 2004 r. (poz. ....)**

Wzór oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej:

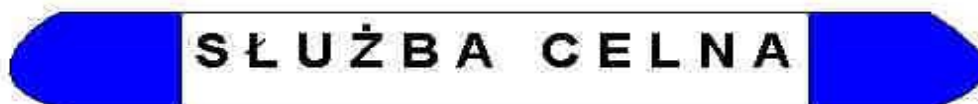
1) Wzór pasa wyróżniającego oraz rozmieszczenia na nim napisów:

Pas barwy żółtej o szerokości 200 mm z napisem o wysokości 150 mm.

2) Wzór tablicy podświetlanej oraz rozmieszczenia świateł błyskowych:

Tablica podświetlana montowana na dachu pojazdu

Parametry: szerokość 1180 mm, wysokość 155 mm.
Środek tablicy podświetlany światłem białym.
Po bokach światła błyskowe barwy niebieskiej.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 6x ust.6 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Dotychczas problematyka ta była unormowana w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 września 2003 r. w sprawie wzoru i sposobu oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej (Dz. U. Nr167, poz. 1624). Przedmiotowy projekt zawiera regulacje analogiczne. Zmianie uległa jedynie podstawa prawna.

W § 1 projektu rozporządzenia szczegółowo uregulowano sposób oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej. Pojazdy służbowe Służby Celnej oznakowane są pasem wyróżniającym barwy żółtej oraz umieszczonym po obu stronach pojazdu napisem "SŁUŻBA CELNA" barwy czarnej. Po obu stronach pojazdu, na pasie wyróżniającym, na tylnym błotniku, umieszczony jest napis barwy czarnej o wysokości 150 mm, określający przynależność pojazdu do określonej jednostki organizacyjnej Służby Celnej, składający się z cyfr oznaczenia numerowego izby celnej oraz numeru kolejnego pojazdu. . Na dachu pojazdu jest umieszczona tablica podświetlana barwy białej z napisem "SŁUŻBA CELNA" barwy czarnej. Po obu stronach tablicy podświetlanej umieszczone są światła błyskowe barwy niebieskiej.

Wzór oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej określono w załączniku do projektu rozporządzenia.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia .....

**w sprawie wzoru upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej
wykonywanych poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez
organ celny**

Na podstawie art. 6za ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanych poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.³⁾

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1999 r. w sprawie wzoru upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanej poza urzędem celnym albo miejscem uznanym przez organ celny (Dz. U. Nr 70, poz. 785), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ..... Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

(pieczęć organu celnego)

.....
(miejscowość i data)

Upoważnienie nr .....
do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanych poza urzędem celnym albo
miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny

1. Imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz nr legitymacji
służbowej funkcjonariusza celnego upoważnionego do
prowadzenia kontroli:

.....
.....

2. Podstawa prawna do prowadzenia kontroli:

.....
.....

3. Dane dotyczące osoby kontrolowanej:

.....
.....

4. Dane dotyczące miejsca prowadzenia kontroli:

.....
.....

5. Zakres kontroli:

.....
.....
.....

6. Termin ważności upoważnienia:

.....

.....
(podpis i pieczęć imienna
organu celnego)

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 6za ust.2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Dotychczas problematyka ta była unormowana w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia z dnia 9 sierpnia 1999 r. w sprawie wzoru upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanych poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny (Dz. U. Nr 70, poz.785).

W projekcie rozporządzenia określono wzór upoważnienia do prowadzenia czynności kontroli celnej wykonywanych poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny. Wzór ten jest analogiczny z wzorem ustalonym w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu. Upoważnienia udziela organ celny.

Problematyka będąca przedmiotem ww. projektu rozporządzenia nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Przedłożone rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywrze wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez funkcjonariuszy celnych

Na podstawie art. 6zn ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje środków przymusu bezpośredniego, do których stosowania uprawnieni są funkcjonariusze celni, szczegółowe warunki i sposoby ich użycia, a także tryb wyposażania funkcjonariuszy celnych w te środki.

§ 2. 1. Środki przymusu bezpośredniego, zwane dalej "środkami przymusu", powinny być stosowane przez funkcjonariuszy celnych, zwanych dalej "funkcjonariuszami", w taki sposób, aby osiągnięcie podporządkowania się poleceniom wydanym na podstawie prawa albo skuteczne odparcie bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.

2. Można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu, o których mowa w § 5 ust. 1, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom albo do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza.

3. Odstępuje się od stosowania środków przymusu, gdy osoba, wobec której zastosowano te środki, podporządkowała się wydanym poleceniom.

§ 3. 1. Jeżeli następstwem zastosowania środka przymusu jest zranienie lub innego rodzaju zagrożenie dla życia lub zdrowia człowieka, funkcjonariusze są obowiązani udzielić poszkodowanemu pierwszej pomocy, a w razie potrzeby zapewnić pomoc lekarską.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku zastosowania środka przymusu nastąpiła śmierć człowieka lub szkoda w mieniu, funkcjonariusze są obowiązani:

- 1) zabezpieczyć ślady na miejscu zdarzenia i nie dopuścić osób postronnych na to miejsce;
- 2) ustalić świadków zdarzenia, jeżeli jest to możliwe w zaistniałych okolicznościach;
- 3) niezwłocznie powiadomić przełożonego, dyżurnego najbliższej jednostki Policji, a w przypadku działań w strefie nadgranicznej - również Straż Graniczną.

3. Pomoc lekarską zapewnia się zawsze kobiecie ciężarnej, wobec której zastosowano środek przymusu.

§ 4. 1. O każdym przypadku użycia środka przymusu funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić właściwy organ celny, w formie notatki służbowej, za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego.

2. Notatka, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stanowiska służbowego, stopnia, imienia i nazwiska funkcjonariusza oraz jednostki, w której pełni służbę;
- 2) określenie czasu i miejsca użycia środka przymusu;
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie środka przymusu i sposobu postępowania przy użyciu środka przymusu;

- 4) dane identyfikacyjne osoby, wobec której użyto środka przymusu, określenie skutków użycia środka przymusu oraz sposobu udzielenia pomocy w przypadku zranienia człowieka lub powstania innego rodzaju zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego;
- 5) dane identyfikacyjne ustalonych świadków zdarzenia.

3. Do obowiązków organu celnego, o którym mowa w ust. 1, należy:

- 1) ustalenie, czy użycie środka przymusu nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 2) podjęcie działań mających na celu wdrożenie postępowania dyscyplinarnego w przypadku ustalenia, że użycie środka przymusu było niezgodne z obowiązującymi przepisami;
- 3) powiadomienie prokuratora, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w wyniku użycia środka przymusu zostało popełnione przestępstwo, oraz w każdym przypadku śmierci człowieka lub doznania obrażeń ciała.

Rozdział 2

Rodzaje oraz szczegółowe warunki i sposoby zastosowania środków przymusu

§ 5. 1. Funkcjonariusze są upoważnieni do stosowania następujących rodzajów środków przymusu:

- 1) siły fizycznej w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony lub ataku;
- 2) indywidualnych technicznych środków i urządzeń, przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania, w postaci kajdanek i siatek obezwładniających;
- 3) indywidualnych chemicznych środków, przeznaczonych do obezwładniania osób, w postaci ręcznych miotaczy gazowych;
- 4) technicznych środków i urządzeń, przeznaczonych do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych, w postaci kolczatek drogowych, pojazdów służbowych lub przedmiotów ustawionych jako oznakowane przeszkody oraz urządzeń służących do unieruchomienia kół pojazdów, zwanych dalej "blokadami".

2. Wobec kobiet o widocznej ciąży, starców, osób o widocznym kalectwie oraz osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 13 lat, można stosować wyłącznie siłę fizyczną w postaci chwytów obezwładniających.

§ 6. 1. Przed użyciem środka przymusu, jeżeli okoliczności faktyczne to umożliwiają, funkcjonariusz jest obowiązany podjąć próbę osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom przez stanowczą perswazję słowną lub demonstrację możliwości użycia tego środka.

2. Bezpośrednio przed zastosowaniem środka przymusu należy wezwać osobę niepodporządkowującą się wydanym poleceniom do zachowania zgodnego z prawem oraz uprzedzić o zamiarze użycia środka przymusu.

3. Jeżeli w ocenie funkcjonariusza zwłoka w zastosowaniu środka przymusu groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego, należy odstąpić od podejmowania próby, o której mowa w ust. 1, oraz od czynności określonych w ust. 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, wzywa się do zachowania się zgodnego z prawem w trakcie stosowania odpowiedniego do sytuacji środka przymusu.

§ 7. 1. Siłę fizyczną stosuje się w celu obezwładnienia osoby, odparcia czynnej napaści albo zmuszenia do wykonania polecenia, o którym mowa w § 2 ust. 1.

2. Używając siły fizycznej, nie wolno zadawać uderzeń, chyba że funkcjonariusz działa w obronie koniecznej albo w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie ludzkie.

§ 8. 1. Kajdanki można stosować w celu udaremnienia ucieczki osoby albo zapobieżenia czynnej napaści lub czynnemu oporowi.

2. Nie stosuje się kajdanek wobec osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 17 lat.

3. Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z przodu, a osobie zachowującej się agresywnie - z tyłu.

4. Kajdanki zdejmuje się niezwłocznie, jeżeli ustały przyczyny, dla których ten środek został zastosowany.

§ 9. 1. Siatkę obezwładniającą stosuje się wobec osoby, która swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także mienia, jeżeli zastosowanie innych środków przymusu jest niemożliwe albo okazało się nieskuteczne.

2. Siatkę obezwładniającą można stosować także w pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa oraz w celu udaremnienia ucieczki tej osoby.

§ 10. 1. Ręczne miotacze gazowe można stosować w przypadkach odpierania czynnej napaści i pokonywania czynnego oporu oraz w celu udaremnienia ucieczki osoby podejranej o popełnienie przestępstwa albo w pościgu za tą osobą.

2. Przy stosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić ich właściwości, mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

§ 11. 1. Kolczatka drogowa i inne przeszkody umożliwiające zatrzymanie pojazdu mechanicznego lub innych środków przewozowych mogą być zastosowane, jeżeli:

1) osoba prowadząca pojazd nie zatrzymała się pomimo sygnału zatrzymania wydanego w sposób zrozumiały i widoczny dla kierowcy zatrzymywanego pojazdu przez umundurowanego funkcjonariusza znajdującego się w pobliżu oznakowanego pojazdu Służby Celnej;

2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że w pojeździe znajdują się towary wprowadzone na polski obszar celny, przewożone przez ten obszar lub wywożone za granicę w sposób niezgodny z prawem, lub w innych przypadkach określonych przepisami prawa.

2. Kolczatki drogowej nie stosuje się do zatrzymania pojazdów jednośladowych.

3. O zamiarze zastosowania kolczatki drogowej albo innej przeszkody umożliwiającej zatrzymanie pojazdu mechanicznego lub innego środka przewozowego należy zawiadomić najbliższą jednostkę Policji, a w przypadku działań w strefie nadgranicznej - Straż Graniczną.

4. Zastosowanie kolczatki drogowej lub innej przeszkody należy poprzedzić wstrzymaniem ruchu drogowego w obu kierunkach na odległość nie mniejszą niż 100 m od kolczatki lub innej przeszkody oraz sygnałem zatrzymania, podanym przez umundurowanego funkcjonariusza znajdującego się w pobliżu oznakowanego pojazdu Służby Celnej.

5. Jeżeli ze względu na okoliczności faktyczne zachodzi potrzeba natychmiastowego zatrzymania pojazdu mechanicznego lub innego środka przewozowego, a zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, jest niemożliwe, należy:

1) stosować tryb postępowania określony w ust. 4;

2) niezwłocznie po ustąpieniu przyczyny zawiadomić organy wymienione w ust. 3.

6. W przypadku blokowania przejazdu oznakowanym pojazdem służbowym Służby Celnej można odstąpić od wstrzymania ruchu drogowego.

§ 12. 1. Blokady mogą być stosowane w przypadkach, gdy:

1) istnieje uzasadnione podejrzenie, że w pozostawionym pojeździe mogą znajdować się towary wprowadzone na polski obszar celny, przewożone przez ten obszar lub przeznaczone do wywozu za granicę w sposób niezgodny z prawem;

2) wobec osób lub towarów znajdujących się w pojeździe podjęto czynności kontrolne, a ze względu na okoliczności faktyczne zachodzi obawa ucieczki kontrolowanym pojazdem przed zakończeniem tych czynności.

2. Blokada powinna być założona na przednim kole pojazdu mechanicznego po stronie kierującego oraz trwale oznakowana przez umieszczenie na niej w widocznym miejscu:

1) nazwy organu zakładającego blokadę;

2) numeru ewidencyjnego blokady;

3) adresu, gdzie należy się zgłosić w celu jej zdjęcia.

3. Na pojeździe w widocznym miejscu umieszcza się informację o założeniu blokady, której wzór określa załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 3

Tryb wyposażania funkcjonariuszy w środki przymusu

§ 13. W zakresie wydawania funkcjonariuszom technicznych środków przymusu, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2-4, stosuje się następujący tryb postępowania:

- 1) o wyposażeniu w środki przymusu decyduje właściwy organ celny, pod warunkiem uprzedniego przeszkolenia funkcjonariusza oraz przeprowadzenia z wynikiem pozytywnym sprawdzenia znajomości przepisów i zasad dotyczących użycia tych środków, zgodnie z programem zatwierdzonym przez Szefa Służby Celnej;
- 2) środki przymusu są wydawane funkcjonariuszom na czas wykonywania zadań służbowych, a po upływie tego czasu powinny być niezwłocznie zwrócone do miejsca przechowywania.

§ 14. Funkcjonariusz jest obowiązany dokonać zwrotu środków przymusu będących na jego wyposażeniu, w przypadku:

- 1) ustania stosunku służbowego;
- 2) zawieszenia funkcjonariusza w pełnieniu obowiązków służbowych;
- 3) stwierdzenia nieprzestrzegania obowiązujących zasad przechowywania środka przymusu;
- 4) podejrzenia użycia środka przymusu w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami;
- 5) na każde żądanie przełożonego.

§ 15. W zakresie wydawania i użytkowania środków przymusu organy celne są obowiązane prowadzić ewidencję.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 110, poz. 1225, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1939 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr ....., poz. .....

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez funkcjonariuszy celnych (Dz. U. Nr 241, poz. 2076), które utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ....., Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

**WZÓR INFORMACJI O ZAŁOŻENIU BLOKADY UNIERUCHAMIAJĄCEJ
KOŁA POJAZDÓW**

.....
(pieczęć urzędowa organu, który założył blokadę)

.....
(miejsowość, data, godzina)

INFORMACJA

Działając na podstawie art. 6zn ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, informuje się, że w pojeździe marki....., nr rej..... założone zostało urządzenie blokujące koło z powodu podjęcia decyzji o przeprowadzeniu przez Służbę Celną kontroli w zakresie obrotu towarowego z zagranicą (obrotu towarami pochodzącymi z zagranicy).

W celu zdjęcia urządzenia należy zgłosić się do.....
(nazwa organu, adres i telefon)

INFORMATION

Please be informed that the blocking device has been installed in your vehicle, make..... reg. No....., due to the decision regarding the control of trade turnover with abroad (trade turnover with goods originating from abroad) to be carried by the Custom Service of the Republic of Poland.

In order to take off the device you should report to.....
(name of the Office, address, phone number)

INFORMATION

Wird mitgeteilt, daß an dem Fahrzeug.....Kennzeichen Nr..... eine Radblockiervorrichtung angebracht wurde. Grundlage: Die Entscheidung der Zollverwaltung in Zusammenhang mit der Kontrolle des grenzüberschreitenden Warenverkehrs.

Sie werden gebeten in dieser Angelegenheit bei..... vorzusprechen.
(Adresse und Telefon der Zollverwaltung)

INFORMATION

J'informe, que dans le véhicule de la marque.....no d'immatriculation.....a été installé le blocage des roues, suite à la décision en matière du contrôle exercé par Administration Douanière portant sur les échanges commerciaux avec l'étranger.

Afin d'enlever le blocage veuillez vous présenter à.....
(nom de l'organe de Administration Douanière, adresse et téléphone)

ИНФОРМАЦИЯ

Информируем, что в транспортном средстве марки.....Рег. №.....смонтировано устройство блокирующее колесо, так как нансовая Таможенная служба решила поднять контрольные процедуры по экспортно-импортном обороте (кас. товаров, которые производят из-за границы).

Для снятия блокировки надо обратиться к .....по адресу.....тел.....
(название учреждения)

.....
(imię, nazwisko i podpis zakładającego
blokadę funkcjonariusza celnego)

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do art. 6zn ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.), której zmiana została zawarta w projekcie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Projekt rozporządzenia reguluje kwestie związane z użyciem przez funkcjonariuszy celnych środków przymusu bezpośredniego.

Dotychczas problematyka ta była unormowana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez funkcjonariuszy celnych (Dz. U. Nr 241, poz. 2076).

Niniejszy projekt, w zakresie użycia środków przymusu bezpośredniego, powiela rozwiązania przewidziane ww. obowiązującym rozporządzeniu.

Konieczność wydania nowego aktu wykonawczego dotyczącego zasad użycia środków przymusu bezpośredniego wynika z utratą mocy obowiązującej przez ustawę Kodeks celny z dniem 1 maja 2004 r. i wprowadzeniem zmian do ustawy o Służbie Celnej, polegających na przeniesieniu do tej ustawy przepisów regulujących problematykę używania przez funkcjonariuszy celnych środków przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji ustawowych zadań Służby Celnej.

Regulacje zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu obejmują swym zakresem sprawy należące do wyłącznej kompetencji prawa krajowego, i jako takie nie podlegają harmonizacji z prawem wspólnotowym.

Nie przewiduje się żadnych skutków finansowych wejścia w życie rozporządzenia, w szczególności w postaci zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów Budżetu Państwa. Ponadto nie spowoduje to żadnego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, sytuację i rozwój regionalny.